

INSIGHT GUIDES

NIEUW ZEELAND

Inhoud

Inleiding

Het beste van Nieuw-Zeeland	6
Aotearoa	17
Het land	19

Geschiedenis & Karakteristieken

Belangrijke data	24
De tijd van de Maori's	27
De ontdekkingsreizen	31
De kolonisatie	36
Een nieuwe natie	43
De bevolking	53
👤 'Echte' Nieuw-Zeelanders	61
Hedendaagse kunst en literatuur	63
Maori-kunst en -cultuur	69
👤 Moderne Maori-kunst	73
📖 Kunstnijverheid	74
Muziek, toneel en film	77
📖 In de ban van de ring	82
De keuken	87
👤 De boeren	92
Nieuw-Zeelandse wijnen	95
De natuur	101
Buitensport	107
📖 Avontuurlijke sporten	114

Reizen door Nieuw-Zeeland

Inleiding	123
■ Het Noordereiland	125
Auckland	129
👤 Trendsettende mode	141
De omgeving van Auckland	143
Northland	151
Waikato	163
Coromandel en de Bay of Plenty ..	169
Rotorua en het vulkanisch plateau	180
👤 Wellnesscentra	193
📖 De zwaveldampen van Rotorua	194
Poverty Bay en Hawke's Bay	196
Taranaki, Whanganui en Manawatu	207
Wellington	215
■ Het Zuidereiland	233
Nelson en Marlborough	235
👤 Wandelen op het	
Zuidereiland	240
Christchurch	247
👤 De aardbeving van 2011	250
Canterbury	257
De West Coast	269
📖 De nationale parken verkennen	278
Queenstown en Otago	281
Dunedin	293
Southland	302
Stewart Island	310
👤 Het laatste ongerepte	
continent	314

Reisinformatie

Vervoer	318
Praktische informatie	324
Lezenswaard	342
<i>Voor een volledige inhoudsopgave van de Reisinformatie zie pagina 317.</i>	
Fotoverantwoording	344
Colofon	345
Register	346

Kaarten

Het Noordereiland	124
Auckland	130
De omgeving van Auckland	145
Northland	152
Centraal-Noordereiland	170
De omgeving van Rotorua	182
Rotorua	184
Zuid-Noordereiland	198
Wellington	216
Het Zuidereiland	232
Noord-Zuidereiland	236
Christchurch	248
Banks Peninsula	252
Queenstown	283
De omgeving van Queenstown	284
Dunedin	295
Otago Peninsula	296
Zuid-Zuidereiland	304

Voorflap Nieuw-Zeeland
Achterflap Auckland

HET BESTE VAN NIEUW-ZEELAND: TOPBEZIENSWAARDIGHEDEN

△ Gletsjertochten, Franz Josef en Fox Glacier.

Verken met ervaren gidsen het blauwe gletsjerijs en de kloven op een wandeling van een halve of een hele dag. Het nodige materiaal, zoals klimijzers, wordt verstrekt. *Zie blz. 271.*

◁ Waipoua Forest, Northland.

Wandel door het duizelingwekkend hoge, dichte kauriwoud in Northland, waar onder andere de grootste kauri van het land (de 2000 jaar oude Tane Mahuta) staat, en geniet van het imposante, welig tierende bos. *Zie blz. 160.*

▷ Avontuurlijke sporten.

Of u nu houdt van bungee-jumpen, gletsjerwandelen of surfboarden, Nieuw-Zeeland biedt allerlei opwindende buitensportactiviteiten. *Zie blz. 114.*

△ **Maori-cultuur.** Maak kennis met de inheemse cultuur van Nieuw-Zeeland, bijvoorbeeld door het bijwonen van een traditionele *kapa haka* (zang- en dansopvoering), een *hangi*-festijn of een rondleiding in een plaatselijk ontmoetingshuis met *marae* (vergaderplaats in de openlucht). *Zie kader blz. 54.*

▽ Whakaari/White Island, Bay of Plenty.

Aanschouw de pure, ongetemde natuur in actie bij deze mariene vulkaan op 48 km voor de kust. Toegang is strikt verboden sinds de uitbarsting van 2019, maar er zijn tourvluchten te boeken. *Zie blz. 176.*

△ **Thermal Wonderland, Rotorua.** Bezoek Rotorua om de kleurigste geothermische parken van Nieuw-Zeeland te zien, zoals Whakarewarewa, Hell's Gate en Waimangu. Wai-O-Tapu telt diverse hoogtepunten, waaronder de Lady Knox Geyser, de stomende Champagne Pool en kleurige silica-terrassen. *Zie blz. 189.*

△ **Nieuw-Zeelandse wijnen, groente en fruit, Hawke's Bay en Marlborough.** Proef de plaatselijke keuken waarin verse producten uit de regio worden verwerkt, en drink er een van de uitstekende regionale wijnen bij. *Zie blz. 204 en 238-239.*

△ **Avonturen op de rivier, Queenstown.** Queenstown, de sporthoofdstad van het Zuidereiland, is een fantastisch uitgangspunt voor tochten op het water, bijvoorbeeld in een jetboat over de Shotover River of een opwindende wildwatertocht. *Zie blz. 286.*

△ **Waitomo-grotten, Waikato.** Waag u onder de grond om stalactieten en stalagmieten in een van de vele kalksteengrotten te zien. Het hoogtepunt is een indrukwekkende boottocht door enorme grotten, die verlicht worden door miljoenen glimwormen. *Zie blz. 167.*

▽ **Rakiura National Park, Stewart Island.** Ontdek dit paradijs van 170.000 ha, waar maar weinig mensen komen – een dichte wildernis van regenwoud, spitse, rotsachtige granieten bergtoppen, zoetwaterwetlands en verlaten stranden. Hier komen de zeldzaamste vogels van het land voor. *Zie blz. 313.*

HET BESTE VAN NIEUW-ZEELAND: ANDERE HOOGTEPUNTEN

Mount Taranaki vanaf Cannington Road, New Plymouth.

DE MOOISTE LANDSCHAPPEN

Bay of Islands, Northland. Een ruige, 800 km lange kust met 144 eilanden. Dit gebied, dat van groot historisch belang is, is van een onvoorstelbare schoonheid. *Zie blz. 151.*

Aoraki Mount Cook National Park, Canterbury. Bewonder de hoogste berg van Nieuw-Zeeland en de imposante Tasman Glacier, die midden in een afwisselend landschap van bergen en vlaktes ligt. *Zie blz. 264.*

Tongariro National Park. Het hele jaar is in dit nationale park veel te doen – bergwandelen, kajaken en mountainbiken in de zomer en

skiën in de winter. *Zie blz. 191.*

Abel Tasman National Park. Een paradijs voor kampeersers, kajakers en wandelaars. De Coastal Track biedt spectaculaire uitzichten. *Zie blz. 243.*

Milford Sound. Ga in de magnifieke Milford Sound mee met een rondvaart of een kajaktocht met gids om de donderende watervallen en het leven onder water te zien. *Zie blz. 309.*

Fiordland National Park. Een ongerept gebied met een adembenemend landschap. Een rondvlucht boven dit gebied is een onvergetelijke belevenis. *Zie blz. 307.*

BIJZONDERE KUNST

Auckland Toi o Tāmaki Art Gallery. Belangrijke historische collecties en mooie tentoonstellingen met hedendaagse kunst uit Nieuw-Zeeland en Europa. *Zie blz. 136.*

Bats Theatre, Wellington. Klein, gezellig, maar toonaangevend theater, dat experimenteert met minder bekende stukken. *Zie blz. 218.*

Te Papa Tongarewa – Museum of New Zealand. Perfect voor een eerste kennismaking met het land. Dit museum in Wellington bezit een prachtige collectie Maori-artefacten en er zijn veel interactieve opstellingen. *Zie blz. 217.*

World of Wearable Art and Classic Cars Museum. Bezoek dit museum in Nelson met de meest buitenissige kleding ter wereld. *Zie blz. 242.*

Het bronzen beeld van Wairaka aan de monding van de Whakatane River, Bay of Plenty.

DE BESTE AVONTUURLIJKE ACTIVITEITEN

Duiken bij Poor Knights Islands. Ontdek een onderwaterwereld met dichte kelpwouden, rotsbogen en grotten, zoals Riko Riko, de grootste grot in zee ter wereld. *Zie blz. 161.*

Bungeejumpen, Queenstown. Spring de diepte in waar het ooit begon: de Kawarau Bridge – of waag u aan de Nevis Highwire of de Ledge. *Zie blz. 288.*

Varen in een jetboat, Queenstown. Goed

vasthouden voor een spannend – en spetterend – avontuur op de Shotover River. *Zie blz. 286.*

Penguin Place, Otago Peninsula. Observeer de prachtige geelgepinguïns, terwijl ze vanuit de branding het land op komen waggelen. *Zie blz. 299.*

Wildwatervaren. Nieuw-Zeeland telt een aantal snelstromende rivieren, zoals de Shotover, de Tongariro en Rangitikei,

en is dan ook een van de beste bestemmingen ter wereld voor liefhebbers van wildwatervaren. *Zie blz. 112.*

Walvissen observeren, Kaikoura. Ga mee met een boottocht over de rand van het continentaal

plat om potvissen op te zien duiken. *Zie blz. 259.*

Gletsjertochten. Maak een tocht door ijsgrotten en kijk neer in ijszwekkend diepe kloven op de Fox Glacier of de Franz Josef Glacier. *Zie blz. 271.*

Surfers bij het ochtendkrieken, Kaikoura.

HISTORISCHE TREKPLEISTERS

Oamaru, Otago. De grootste verzameling beschermde historische gebouwen van Nieuw-Zeeland vindt u hier. Ze zijn opgetrokken uit witte kalksteen uit een plaatselijke steengroeve. *Zie blz. 300.*

Dunedin. Wandel rond in deze prettige zuidelijke stad en geniet van de unieke Schots-Victoriaanse, Edwardiaanse en art-deco-architectuur. Het neorenaissancistische station is het meest gefotografeerde gebouw van de stad. *Zie blz. 293.*

Russell, Bay of Islands. Enkele hoogtepunten zijn het oude Duke of Marlborough Hotel, Pompallier en de Christ Church. De kerk overleefde de slag van Kororareka in 1845 en zit vol met gaten van musketkogels. *Zie blz. 153.*

Arrowtown, Otago. Reis terug in de tijd in de straten van dit schilderachtige voormalige goudzoekersplaatsje. Bezoek het museum en de verroeste overblijfselen uit de tijd van de goudkoorts langs de Arrow River. *Zie blz. 286.*

Mission House and Stone Store, Kerikeri. De oudste bewaard gebleven Europese gebouwen van het land, en Kororipa – tussen 1780 en 1826 de uitvalsbasis van Hongi Hika. *Zie blz. 156.*

New Regent Street, Christchurch. De eerste volledig gerenoveerde straat van Christchurch na de verwoestende aardbeving van 2011. Een van de mooiste straten van het land, met fraaie voorbeelden van architectuur in Spanish Mission-stijl. *Zie blz. 248.*

DE BESTE MAORI-BELEVENISSEN

Footprints Waipoua. Bezoek de gigantische Kauri-bomen in de Waipoua Forest in Northland met Maori-gidsen; zij vertellen de legenden van de Atua (woudgoden) en de machtige Tane Mahuta ('De Heer van het Woud') die 51 meter reikt. *Zie blz. 162.*

Te Pā Tū (voorheen Tamaki Maori Village). Plaatselijke gidsen laten u kennismaken met de traditionele Maori-cultuur, mythen en legenden, liederen, *poi*-dansen, de bekende *haka* en het traditionele eten uit een *hangi*. *Zie blz. 188.*

New Zealand Maori Arts and Crafts Institute, Rotorua. Hier kunt u meesterhoutsnijders en wevers aan het werk zien. *Zie blz. 183.*

Whakarewarewa – The Living Thermal Village. Breng een bezoek aan het Tūhourangi Ngāti Wāhiao-volk dat op traditionele wijze tussen de hete modderpoelen en warme bronnen woont, en nog net als vroeger dagelijks gebruikmaakt van het hete water voor onder andere het koken en de was. *Zie blz. 184.*

Kapitein James Cook vaart
Golden Bay binnen, 1769.

DE ONTDEKKINGSREIZEN

De Nederlander Abel Tasman, die op zoek was naar het 'grote zuidelijke continent', ontdekte Nieuw-Zeeland in 1642 bij toeval. Daarna zou het echter nog 130 jaar duren voor er weer Europeanen kwamen.

De eilanden in het zuiden van de Grote Oceaan waren het laatste bewoonbare deel van de wereld dat door Europeanen zou worden ontdekt. Dit gebied was slechts bereikbaar na een lange, gevaarlijke zeereis langs de kust van Zuid-Amerika of rond Kaap de Goede Hoop. Daarna moest men nog enorme afstanden afleggen over wateren die duizenden kilometers verwijderd waren van bekend gebied. Wie zich hier waagde, moest niet alleen over een flinke portie moed beschikken, maar ook over grote maritieme vaardigheden.

Nadat de eerste Europeanen tot de Grote Oceaan waren doorgedrongen, bleven de eilanden in het zuidelijke deel nog zo'n 150 jaar het domein van de Polynesiërs. De Nederlander Abel Janszoon Tasman kreeg in 1642 als eerste Europeaan de Nieuw-Zeelandse kust in zicht, maar het zou nog 130 jaar duren voor een Europese ontdekkingsreiziger er voor het eerst voet aan wal zette. Het was de Engelsman James Cook die in de tweede helft van de 18e eeuw het zuidelijke deel van de Grote Oceaan op de kaart zette.

Hollandse kooplieden

In de 16e en 17e eeuw nam de kennis van de Grote Oceaan in Europa geleidelijk toe. In deze periode ondernamen Spaanse en Portugese zeevaarders, zoals Magalhaes en Quiros, evenals de Engelsman Francis Drake, hun expedities.

Aan het eind van de 16e eeuw hadden de Nederlanden zich tot een van de belangrijkste zeevarende handelsnaties in het centrale en westelijke deel van de Grote Oceaan ontwikkeld. In het begin van de 17e eeuw stichtte de Verenigde Oost-Indische Compagnie in Batavia (het huidige Jakarta) op het eiland Java een groot bestuurs- en handelscentrum. Circa twee eeuwen waren de Hollanders heer en meester in dit gebied.

Een 18e-eeuwse schets van het schip van Cook, de Endeavour.

De Hollanders, die hun verre reizen voornamelijk als onderdeel van hun handelsactiviteiten ondernamen, ontdekten dat ze na het rondenvan Kaap de Goede Hoop een zuidelijke koers aan moesten houden, zodat ze bijna tot de westkust van Australië gebruik konden maken van de daar heersende constante westenwinden. Voortaan verliep de reis naar Java een stuk sneller dan via de traditionele route – vroeger zeilde men eerst dicht langs de oostkust van Afrika in noordelijke richting, om vervolgens de seizoensgebonden winden af te wachten voor de lange reis naar het oosten. Op de snellere route zuidwaarts konden eilanden voor de Australische westkust en gedeelten van de kust in kaart worden gebracht.

Abel Tasman

Anthony van Diemen, de ambitieuze gouverneur-generaal van Batavia, had meer interesse voor het ontdekken van nieuwe handelsgebieden dan zijn voorgangers. In 1642 benoemde hij Abel Tasman tot leider van een ontdekkingsreis naar het zuiden. Hij werd vergezeld door Frans Visscher, een bekwaam zeeman en navigator. Het plan was om eerst naar Mauritius en dan in zuidwestelijke richting te varen; tussen 50° en 55° zuiderbreedte zouden ze op zoek gaan naar Terra Australis Incognita, het veronderstelde

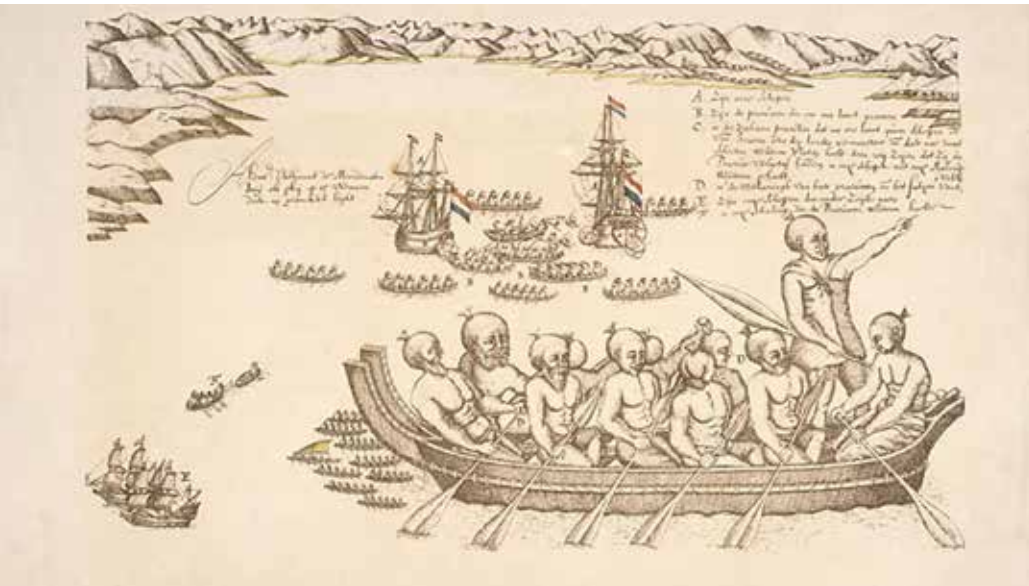
grote zuidelijke continent. Als ze dat niet vonden, moesten de schepen van Tasman, de *Heemskerck* en de *Zeehaen*, een kortere route zoeken naar Chili, waar de Spanjaarden oppermachtig waren. De expeditie zette echter al bij 49° zuiderbreedte koers naar het oosten en deed daarbij twee grote ontdekkingen: Tasmanië – of Van Diemens Land, zoals Tasman dit eiland noemde – en Nieuw-Zeeland, dat hij de naam Staeten Landt gaf.

Op 13 december 1642 kreeg Tasman de toppen van de Zuidelijke Alpen op het Zuidereiland van Nieuw-Zeeland in zicht. Bij een harde wind en

James Cook vertrok in 1768 met de *Endeavour* naar het Zuidzeegebied. Hij had opdracht naar Otaheite (Tahiti) te varen om daar de passage van de planeet Venus langs de zon te documenteren en daarna door te zeilen tot 50° zuiderbreedte – de zoektocht naar het ‘grote zuidelijke continent’ was nog steeds niet opgegeven. Alle eilanden die hij onderweg ontdekte moest hij in kaart brengen. Cook rondde Kaap Hoorn en voer op 27 januari 1769 voor het eerst de Grote Oceaan op. Nadat hij de passage van Venus had geobserveerd en diverse eilanden had verkend (die hij de Society Is-

de Maori's verstond. De volgende ochtend nam Cook hem mee aan land. De Maori's stelden zich echter dreigend op en Cook gaf bevel een van hen neer te schieten, waarop ze zich terugtrokken. Die middag schoten de Britten op een kano, waarop de Maori's tot de aanval overgingen. Opnieuw werden enkele Maori's neergeschoten.

Cook concludeerde al snel dat de inheemse bevolking ‘sterk, agressief en moedig’ was. De baai waar dit incident plaatsvond noemde hij Poverty Bay, omdat er niets te vinden was om hun voorraden aan te vullen.

De schepen van Abel Tasman raken in Golden Bay slaags met Maori's – tekening van een bemanningslid van Tasman.

ABEL TASMAN EN COOK STRAIT

Het eerste en enige contact tussen Tasman en de Maori's verliep rampzalig. Toen een Maori-kano tegen een sloep botste die van de *Zeehaen* naar de *Heemskerck* voer, brak een gevecht uit waarbij aan beide zijden doden vielen. Tasman noemde de plek des onheils Moordenaarsbaai en zeilde verder naar het noorden; hij probeerde niet nogmaals voet aan wal te zetten. Tasman besepte niet dat hij zich in de westelijke toegang tot de huidige Cook Strait bevond. Als hij slechts enkele kilometers verder naar het oosten was gezeild, zou hij hebben ontdekt dat hij tussen twee eilanden door voer, en was de zeestraat wellicht Tasman Strait genoemd.

ruwe zee voer hij noordwaarts langs de westkust en bereikte Golden Bay na het rondenvan Cape Farewell. De reis van Abel Tasman gold niet meteen als een groot succes, maar hij kreeg uiteindelijk wel de verdiende erkenning voor zijn heldhaftige, goed gedocumenteerde ontdekkingsreis.

De ontdekkingsreizen van Cook

Nog geen twee jaar later ontdekten andere zeevaarders dat Nieuw-Zeeland onmogelijk deel kon uitmaken van een enorm continent dat zich, zo werd vermoed, tot aan Zuid-Amerika uitstrekte; de naam ‘Staeten Landt’ werd veranderd in ‘Nieuw-Zeeland’.

Het duurde nog meer dan een eeuw voor het gebied opnieuw verkend werd. De Britse kapitein

Olieverfschilderij van de aankomst van kapitein James Cook in Queen Charlotte Sound.

KAPITEIN JAMES COOK

James Cook werd in 1728 geboren als zoon van een arbeider uit Yorkshire. Hij werd leerling-matroos op een kolenschip en nam in de Zevenjarige Oorlog vrijwillig dienst bij de marine. In Canada assisteerde hij bij het in kaart brengen van de St Lawrence River, wat later van doorslaggevend belang was bij de verovering van Quebec. Zijn reputatie als cartograaf nam nog toe doordat hij ook delen van de kust van Newfoundland en Nova Scotia in kaart bracht. In 1766 observeerde hij een zonsverduistering; de Royal Society en de Britse Admiraliteit waren onder de indruk van zijn verslag. Dit leidde ertoe dat hij de leiding kreeg van de expeditie naar de Grote Oceaan.

lands – Genootschapseilanden – noemde), zette hij koers naar het zuiden en vervolgens naar het westen. Op 6 oktober kreeg de scheepsjongen Nicholas Young als eerste een kaap aan de oostkust van het Noordereiland in zicht (deze draagt nu de naam Young Nick's Head).

Cook besepte dat hij de oostkust had bereikt van het door Abel Tasman ontdekte Nieuw-Zeeland. Twee dagen later zeilde de *Endeavour* een baai binnen waar rook te zien was – er moesten dus mensen wonen. Dit bezoek eindigde gewelddadig: een groep Maori's viel vier bemanningsleden aan die de sloep van de *Endeavour* bewaakten, waarbij een van de aanvallers werd gedood.

Het bleek dat Tupaea, een Tahitiaans stamhoofd aan boord van de *Endeavour*, de taal van

Het eerste vriendelijke contact

De *Endeavour* zeilde in zuidelijke richting verder naar Hawke's Bay en rondde vervolgens de punt van East Cape. Het schip bleef tien dagen voor anker liggen in Mercury Bay (zo genoemd omdat Cook er de passage van de planeet Mercurius observeerde). Hier sloten de ontdekkingsreizigers voor het eerst vriendschap met de plaatselijke Maori's; er werden snuisterijen geruild tegen vis, gevogelte en drinkwater. De Britten werden rondgeleid in het Maori-dorp en een nabijgelegen *pa*, waarvan Cook diep onder de indruk was. Daarna

Dankzij het oponthoud konden twee wetenschappers van de expeditie, Joseph Banks en Daniel Solander, de flora en fauna van dit onbekende gebied van nabij bestuderen. Terwijl het schip werd opgekalefaterd en bevoorrad, werd de nabijgelegen kust met sloepen verkend. De *Endeavour* vertrok eind maart 1770 voor de thuisreis, voer langs de oostkust van Australië naar het noorden, tussen de eilanden van Nederlands-Indië door en sloot met het rondenvan Kaap de Goede Hoop de tocht rond de wereld af. De expeditie, een bijzonder staaltje van zeemanschap, was een groot

Een in Australië gebouwde replica van de *Endeavour* zeilde in 2014 van Nieuw-Zeeland naar Engeland.

James Cook maakte twee belangrijke cartografische vergissingen: hij tekende Stewart Island als schiereiland van het Zuidereiland en Banks Peninsula als een eiland.

zeilde de expeditie heel Nieuw-Zeeland rond, waarbij Cook een uiterst nauwkeurige kaart van de kustlijn vervaardigde; deze zou ruim honderdvijftig jaar lang bij zeevaarders in gebruik blijven.

Cook en zijn bemanning brachten vervolgens enkele weken door in Ship Cove, in een langgestrekte inham aan de noordkust van het Zuidereiland die hij de naam Queen Charlotte Sound gaf.

succes. Nieuw-Zeeland stond op de wereldkaart en er waren enorm veel gegevens verzameld.

Cook is uitgegroeid tot de personificatie van de 'grote ontdekkingsreiziger'. Zijn biografie, Beaglehole, schrijft: 'Elke grote ontdekkingsreiziger wordt gedreven door twee passies – de passie om iets voor het eerst te zien, en de passie om zijn ontdekkingen wereldkundig te maken.' De eerste reis van Cook is een van de best gedocumenteerde expedities uit de geschiedenis.

De terugkeer van Cook

James Cook leidde nog twee expedities naar de Grote Oceaan (1772-1775 en 1776-1780). Op zijn tweede reis voer hij tweemaal tot voorbij de zuidpoolcirkel, waar voor zover bekend geen ander

Nadat zijn schip een aantal keren was bestolen werd kapitein Cook in januari 1778 tijdens een gevecht met de plaatselijke bevolking gedood in Kealahakeua Bay in Hawaï.

schip hem ooit was voorgegaan. Het vasteland van Antarctica kreeg hij echter niet in zicht.

Na de ontberingen in de Zuidelijke Oceaan kregen Cook en zijn mannen in Dusky Sound gelegenheid om uit te rusten en reparaties te verrichten. Tijdens dit zeven weken durende oponthoud bouwde de bemanning een werkplaats en een observatorium. Ze kwamen weer op krachten met verse vis, gevogelte en bier van de jonge scheuten van naaldbomen (uitstekend tegen scheurbuik). In dit dunbevolkte gebied hadden ze slechts contact met één Maori-familie. De expeditieleiden plantten zaden aan de kust van de inham en zeilden vervolgens naar hun favoriete ankerplaats Ship Cove aan de andere kant van het Zuidereiland.

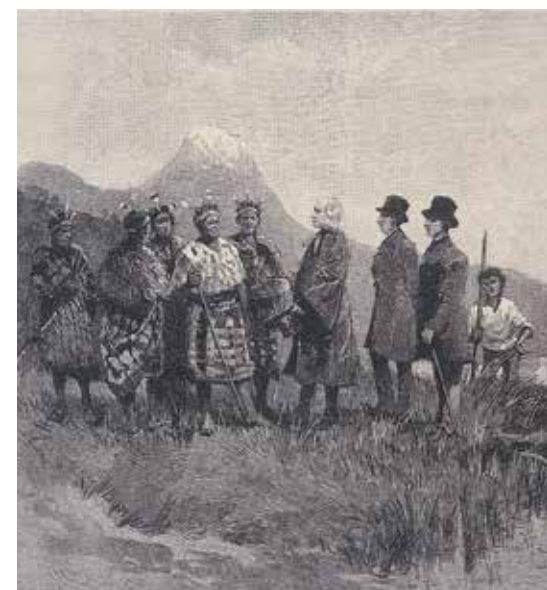
Op de thuisreis schonk Cook varkens, kippen en groentezaden aan een Maori-gemeenschap bij Hawke's Bay. Op zijn derde reis deed hij opnieuw Ship Cove aan. Zijn vriendschap met sommige Maori's duurde bijna tien jaar. In zijn scheepsjournaals noemde hij de Maori's 'manhaftig en goedaardig' en schreef: 'Zij beheersen een aantal vormen van kunst, die zij met veel inzicht en een onuitputtelijk geduld ten uitvoer brengen.'

Op zijn reizen had Cook de kust van Nieuw-Zeeland nauwkeurig in kaart gebracht; alleen het binnenland was nog niet verkend. Eind 18e eeuw zeilden de Franse ontdekkingsreizigers Dumont D'Urville (twee maanden nadat Cook er voor het eerst kwam) en later Marion du Fresne naar Nieuw-Zeeland, evenals de Italiaan Don Alessandro Malaspina, de leider van een Spaanse expeditie, en de Britse zeeman George Vancouver, die onder Cook had gevaren.

De eerste Europese nederzetting

Tegen 1780 hadden James Cook en zijn tijdgenoten in tien jaar tijd het hele gebied van de Grote Oceaan opengelegd. In 1788 werd de Britse gevangenenkolonie Sydney in Australië gesticht. De eerste Europeanen die een stempel op Nieuw-Zeeland drukten, waren echter robben-

jagers, van wie de eerste groep in 1792 op de zuidwestkust van het Zuidereiland aankwam. In het begin van de 19e eeuw was de jacht zeer lucratief, maar al snel werden de robben zeldzaam en moesten de jagers hun geluk bij de sub-Antarctische eilanden beproeven. In de laatste jaren van de 18e eeuw arriveerden ook walvisvaarders. Sommigen hadden voordien voor de westkust van Zuid-Amerika gevaren, maar dit gebied was te gevaarlijk geworden vanwege een oorlog tussen Spanje en Groot-Brittannië. Britse, Australische en Amerikaanse schepen maak-

Maori's begroeten een Engelse bezoeker.

ten jacht op potvissen; tijdens hun bezoeken aan Nieuw-Zeeland kwamen de bemanningsleden bij Kororareka (het huidige Russell) vaak in contact met de Maori-stammen van Northland. Aanvankelijk waren de verhoudingen tussen de Europeanen en de Maori's vriendschappelijk, maar nadat in 1809 het schip de *Boyd* door Maori's in brand was gestoken en de bemanning was afgeslacht, namen de bezoeken af. Het incident vond plaats nadat Europese kapiteins hooggeplaatste Maori-zeelieden een afstraffing hadden gegeven.

De verkenning van het binnenland vond voornamelijk plaats in de eerste helft van de 19e eeuw. Grote delen van het Zuidereiland werden echter pas in de 20e eeuw voor het eerst met succes door Europeanen verkend.

REIZEN DOOR NIEUW-ZEELAND

Een gedetailleerde gids van Nieuw-Zeeland, waarbij de belangrijkste bestemmingen met een cijfer (of letter) zijn aangegeven op de kaartjes (bijvoorbeeld **1**).

Champagne Pool, Rotorua.

Het adembenemende landschap is het eerste wat opvalt aan Nieuw-Zeeland. Zelfs de meest doorgewinterde reiziger zal onder de indruk raken van de ongerepte schoonheid van Milford Sound, de kristalheldere meren van het Zuidereiland, het in de wildernis gelegen Lake Waikaremoana en de borrelende, dampende fumarolen in vulkanisch actieve gebieden.

Volgens het scheppingsverhaal van de Maori's zijn het land en de mens één, en bestonden vlees en klei oorspronkelijk uit dezelfde materie. Aanvankelijk probeerden de eerste Europeanen om het platteland van Nieuw-Zeeland op het Britse landschap te laten lijken. Ze hakten het oerwoud om, staken het in brand en zaaiden er gras, maar ze beseften al spoedig hoe uniek hun nieuwe vaderland was. De minerale bronnen van het Noordereiland waren al in de 19e eeuw vermaard om hun geneeskrachtige eigenschappen. Nieuw-Zeeland was in 1901 het eerste land ter wereld dat een speciale overheidsinstantie ter bevordering van het toerisme in het leven riep.

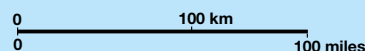
Ook tegenwoordig nog trekken de geothermische gebieden veel bezoekers. De meeste buitenlanders komen echter vooral vanwege het onbedorven landschap, de ruimte en de sfeer van tijdloosheid. Sommigen laten het natuurschoon simpelweg op zich inwerken, maar steeds meer mensen gaan speciaal naar Nieuw-Zeeland om tochten door de wildernis te maken – in dit land zijn enkele van de spectaculairste wandelroutes ter wereld te vinden. Liefhebbers van avontuurlijke sporten en het buitenleven kunnen zich moeilijk een betere bestemming voorstellen dan Nieuw-Zeeland. Maar ook de steden van dit land, die heel uiteenlopend van karakter zijn – zoals het kosmopolitische Auckland en het levendige Wellington – zijn zonder meer een bezoek waard.

Doordat Nieuw-Zeeland ver van de rest van de wereld ligt, was het aantal bezoekers lange tijd beperkt en bleef het land een al te intensieve exploitatie bespaard. Maar wie er kwam, was verrast door de diversiteit aan landschappen, en dat in een land dat met de auto van noord naar zuid in enkele dagen – en van oost naar west zelfs in enkele uren – te doorkruisen is.

Oriental Bay, Wellington.

Het Noordereiland

HET NOORDEREILAND

Het Noordereiland is het kloppende hart van Nieuw-Zeeland.
U vindt er niet alleen de hectische miljoenenstad Auckland,
maar ook magnifieke stranden, actieve vulkanen
en uitgestrekte regenwouden.

Maori-dansopvoering.

Volgens een oude Maori-legende is het Noorder-eiland een vis die door Maui uit zee omhoog werd gehaald. De twee grootste steden van het land – Auckland en Wellington – liggen allebei op het Noordereiland. In Auckland – de grootste Polynesische stad ter wereld – woont meer dan een kwart van de totale bevolking van Nieuw-Zeeland. In deze

stad, met zijn talloze winkels, restaurants en amusementsgelegenheden, heerst een uitgesproken kosmopolitische sfeer.

Northland speelt niet alleen een grote rol in de geschiedenis van de Maori's, maar ook in die van de blanke kolonisten: dit was het eerste gebied waar zich Europeanen vestigden – u hoeft maar een bezoek te brengen aan Paihia of Russell aan de Bay of Islands om te begrijpen waarom. Dit gebied is een paradijs voor liefhebbers van zeilen, diepzeevissen en duiken. Bovendien liggen in Northland talloze historisch belangwekkende plaatsen, zoals het gebouw waar het Verdrag van Waitangi werd ondertekend. In deze regio staat ook het oudste stenen gebouw van het hele land.

Op slechts een uur rijden ten zuiden van Auckland ligt het vruchtbare veeteeltgebied Waikato, een regio die genoemd is naar de langste rivier van het land, de meanderende Waikato River. Aan de oostkust trekken de prachtige stranden en beschutte baaien van het schiereiland Coromandel tal van bezoekers. De afgelegen, stille East Cape, waar veel Maori's wonen, heeft trekkinaschracht – toeristen komen er nauwelijks.

Het binnenland (met name Rotorua en omgeving) met zijn warme bronnen, kokende modder, geisers en vulkanen is een wereld op zich. Verder zuidwaarts vindt u het grootste meer van het land, Lake Taupo en het onvergetelijk mooie Tongariro National Park.

Het vruchtbare Taranaki en Manawatu zijn landbouw- en veeteeltgebieden bij uitstek. Wellington, dat op het zuidelijkste puntje van het eiland ligt en een mooie haven heeft, is de hoofdstad van Nieuw-Zeeland. In deze bruisende stad zijn de hoofdkantoren van enkele van de grootste bedrijven van het land gevestigd.

De jachthaven van Whangarei.

De skyline van Auckland.

De Sky Tower is 328 meter hoog.

AUCKLAND

Auckland is een van de meest uitgedijde steden ter wereld, maar op de smalste plek kunt u in nog geen twintig minuten met gemak van het ene eind naar het andere lopen. Vulkanen en de zee zijn bepalend voor het aanzicht van de stad.

Auckland ligt op een landengte tussen twee prachtige havens. Water heeft dan ook een grote rol gespeeld bij het ontstaan van de stad. De haven waar nu de hoofdstraat op uitkomt werd voor de komst van de Europeanen door de Maori's Waitemata ('Flonkerend water') genoemd – een toepasselijke naam: zelfs als de zon niet schijnt, glinstert het water zilverig. De zee is hier alomtegenwoordig; het zoute water dringt via inhammen en getijdenrivieren landinwaarts door en in vele tientallen baaien kabbelen de golven.

In feite wordt Auckland slechts bijeengehouden door een smal stukje *terra firma*. De 19e-eeuwse nederzettingen die nu één grote stad vormen, lagen vroeger verspreid over een S-vormige landengte, die op het smalste punt nog geen 1,3 km breed is; Portage Road loopt over de oude route tussen beide havens. Hier trokken Maori's hun kano's over land als ze van de beschutte baaien aan de oostkust onderweg waren naar de Waikato, de langste rivier van het land, waarover ze tot ver in het binnenland van het Noordereiland konden doordringen tot aan Lake Taupo.

Stad van de zeilen

Waitemata Harbour vormt de toegang tot de Hauraki Gulf, waarin een groot aantal eilandjes ligt. Nieuw-Zeeland telt vermoedelijk de meeste recreatie-

vaartuigen per hoofd van de bevolking ter wereld, variërend van dure, van alle gemakken voorziene jachten waar de rijkdom vanaf straalt en vissersschepen met de modernste snufjes tot aluminium bootjes, gehavende roeiboten en kano's. Niet voor niets prijst Auckland zichzelf aan als 'City of Sails'.

Tijdens de jaarlijkse viering van de stichting van de stad, op de laatste maandag van januari, wordt al sinds 1840 een grote zeilwedstrijd gehouden. De haven is die dag een kleurige chaos met minstens duizend zeilboten.

Bezienswaardigheden

- New Zealand Maritime Museum
- Queen Street
- Sky Tower
- Civic Theatre
- Auckland Toi o Tāmaki Art Gallery
- Albert Park
- Auckland War Memorial Museum
- Kelly Turlton's Sea Life Aquarium

Kaart blz. 130

Stadscentrum van Auckland.

☑ Weetje

Nieuw-Zeelanders die niet in de grootste stad van het land wonen duiden de inwoners van Auckland soms aan als Jafa, wat staat voor 'just another f**** Auckland' ('gewoon een kloten-Auckland'). Deze vijandige houding heeft onder andere te maken met het idee dat inwoners van Auckland rijker zijn dan de rest van de bevolking en een hogere status hebben. De oorspronkelijke Jafas waren Nieuw-Zeelandse snoepjes, gevuld met chocolade.

Nieuw-Zeeland heeft een ploeg wedstrijdseilers die zich met de beste ter wereld kan meten. Toen Nieuw-Zeelandse zeilers in 1995 de felbegeerde America's Cup in de wacht sleepten, was hun budget slechts een fractie van dat van de andere deelnemers. In 2000 werden ze opnieuw kampioen. In 2003, toen de Zwitserse Alinghi-ploeg won, werd de pijn een beetje verzacht door de wetenschap dat de belangrijkste bemanningsleden van de winnende boot Nieuw-Zeelanders waren. In 2017 heroverde Team New Zealand de beker en hield deze vast in 2021. De titel werd al snel veroverd door het NYAC American Magic-team, dat in 2023 de overwinning behaalde en de eerste plaats in de 37e America's Cup veroverde.

Een turbulente geschiedenis

Geologisch gezien is de regio Auckland nog erg jong. Bij uitbarstingen die tussen 60.000 en 140.000 jaar geleden begonnen, ontstonden 53 vulkanen. De laatste was het huidige Rangitoto Island, dat vanuit het stadscentrum op tal van plekken te zien is. Bij de laatste

eruptie, zes eeuwen geleden, raakte een Maori-dorp op het naburige eiland Motutapu bedolven onder lava en as.

De geschiedenis van de menselijke bewoning is al even turbulent. De voorouders van de Maori's zijn hier naar men aanneemt rond 800 n.Chr. (de exacte eeuw is nog steeds onderwerp van verhitte discussie) aangekomen vanuit het oosten van Polynesië. In oude Maori-legenden wordt verhaald van eeuwenlange bloedige stammenoorlogen. De vroegere Maori-naam van Auckland, Tamaki Makaurau, betekent 'strijd van honderd minnaars' – dit is geen poëtische verwijzing naar een liefdesgeschiedenis, maar naar een conflict dat even hevig was als de rivaliteit tussen verschillende mannen die naar één vrouw gingen.

Na de komst van de eerste Europeanen in de jaren zeventig van de 18e eeuw hadden Maori's en blanken een halve eeuw lang weinig contact. Aanvankelijk kwamen in dit deel van het land voornamelijk Europese kooplieden en walvisvaarders. De komst van Samuel Marsden in 1820 luidde het officiële begin in

Het Ferry Building uit 1912.

☑ LAND VAN LAVA

Auckland ligt in een uitgestrekt vulkanisch gebied waar de afgelopen 140.000 jaar 53 vulkanen zijn ontstaan. De drie grootste zijn Mount Eden, One Tree Hill en Rangitoto, waar tal van wandelingen te maken zijn. De meeste vulkanen bieden vanaf de top een panoramisch uitzicht op de haven en de stad.

Rangitoto, een slapende, in zee gelegen vulkaan, is vanaf Quay Street in het centrum van Auckland in 25 minuten per veerboot bereikbaar (3 tot 4 keer per dag, voor vertrektijden zie www.fullers.co.nz). Het eiland is geheel bedekt met het grootste pohutukawa-bos van het land. Het is er het mooist in de zomer, als de tere bloesems afvallen en de bodem bedekken met een rood tapijt, dat schitterend contrasteert met de zwarte lava waaruit het eiland bestaat.

van Auckland, dat na de ondertekening van het Verdrag van Waitangi in 1840 enige tijd de hoofdstad van het land was. De snelle groei van de stad is gedeeltelijk veroorzaakt door de toestroom van immigranten in de jaren negentig van de vorige eeuw. Veel rijke Aziaten vestigden zich in Auckland (met name in het zuidoostelijke deel van Howick), evenals een groot aantal Aziatische studenten die hier een opleiding volgden. Hun komst veroorzaakte aanvankelijk onrust onder de Nieuw-Zeelanders die al langere tijd in Auckland woonden; zij meenden dat de etnische samenstelling van de stad in een te snel tempo veranderde. Auckland heeft zich mede dankzij deze immigranten echter ontwikkeld tot een bruisende metropool met een belangrijke Pacifisch-Aziatische component. Niettemin besloot de regering in 2018 dat buitenlanders vanwege de uit de hand gelopen prijzen van onroerend goed geen huizen meer mogen kopen in Nieuw-Zeeland.

Een van de eerste kolonisten beschreef de stad als 'wat tenten en hutten in een zee van varens, zover het oog

reikt', maar de huidige bezoeker komt in een onafgebroken reeks voorsteden terecht. Greater Auckland, met een oppervlakte van 1091 km², is veel groter dan Londen – het is zelfs een van de grootste stedelijke agglomeraties ter wereld. Het inwonertal bedraagt meer dan 1,5 miljoen. Er begint echter een tekort aan grond te ontstaan, met als gevolg dat er steeds meer in de hoogte wordt gebouwd.

Over het algemeen wonen, werken en winkelen de inwoners van Auckland in de voorsteden, waar overal drukke winkelcentra te vinden zijn, en gaan ze alleen voor speciale gelegenheden naar het centrum. In de periode 1985-2005 zijn in het stadshart in sneltreinvaart lelijke kantoorflats en (vaak slordig gebouwde) appartementencomplexen opgetrokken. Er is echter ook interessante moderne architectuur te zien, bijvoorbeeld rond Viaduct Harbour (waar het America's Cup Village is gebouwd), Wynyard Quarter en langs de kade van Queens Wharf.

Begin 2010 zijn de vier steden van Greater Auckland – het CBD (stadscen-

trum), Manukau, Waitakere en North Shore City – onder één centraal bestuur komen te vallen. Er bestaat geen twijfel over dat Auckland, verreweg de grootste stad van het land, de aanjager van de Nieuw-Zeelandse economie is. Het bevolkingsaantal neemt gestadig toe en zal rond 2050 naar verwachting zo'n 2,43 miljoen bedragen. Aucklanders produceren en consumeren een aanzienlijk deel van de totale Nieuw-Zeelandse productie – wat bij veel inwoners van kleinere steden en provincieplaatsen nogal wat afgunst oproept.

Auckland Harbour

Bij gebrek aan een fijnmazig stadsspoor zijn niet alle delen van de uitgestrekte agglomeratie even gemakkelijk bereikbaar, hoewel er pogingen worden gedaan het openbaar vervoer in de stad te verbeteren. Er is een aantal projecten in uitvoering om tot een beter geïntegreerd netwerk te komen; zo zal de nieuwe ondergrondse City Rail Link naar verwachting in 2025 worden geopend. Vergeleken met andere grote steden zijn taxi's duur. Wel is er een redelijk goed netwerk van buslijnen en veerboten. De historische bezienswaardigheden in het centrum zijn echter gemakkelijk te belopen.

Het roodstenen **Ferry Building** ^A aan Quay Street is een goed uitgangspunt voor een verkenningstocht. In dit pand uit 1912, ooit het gebouw van de haven dienst, zijn nu drie van de betere restaurants van de stad gehuisvest. Erachter leggen de veerboten naar North Shore en de eilanden in de Hauraki Gulf aan (zie blz. 148).

Als u met de rug naar dit gebouw staat, ligt de wijk Viaduct Harbour aan uw rechterkant. Drie minuten lopen naar rechts staat het uitstekende **New Zealand Maritime Museum** ^B (www.maritimemuseum.co.nz, dagelijks open 10.00-17.00 uur). Het is gewijd aan de geschiedenis van de zeevaart en beslaat de periode van de vroegste Polynesi sche ontdekkingsreizen tot op heden.

Tot de schepen die er te zien zijn, behoren de *Rapaki*, een door stoom aangedreven kraanschip, en de *K21*, het jacht waarmee Nieuw-Zeeland in 1988 voor het eerst meedeed aan de America's Cup. De Explore Booking Group (tel. 09-3595987, www.explorebooking.co.nz; er is een kiosk aan Viaduct Harbour, op een minuut lopen van het New Zealand Maritime Museum) organiseert onder andere rondvaarten door de haven van Auckland aan boord van een jacht dat ooit heeft meedeed aan de America's Cup.

De titelverdediging van de America's Cup door Nieuw-Zeeland in 2021 was de aanzet tot de modernisering van **Viaduct Harbour** ^C, de grootste luxe jachthaven van het zuidelijk halfrond, met tal van trendy, dure restaurants en bars. Als er grote jachten in de haven liggen, vooral midden in de zomer, vormen de drijvende, soms protserige paleizen een attractie op zich.

Vlak bij Viaduct Harbour, bereikbaar via een voetgangersbrug, ligt het **Wynyard Quarter** ^D – een gebied met open ruimtes, speelvelden, een basketbal-

EEN KOOPJE

Officieel begon de Britse bewoning van Auckland met de komst van de geestelijke Samuel Marsden in 1820. Deze zendeling, die zich aanvankelijk in het Australische Sydney had gevestigd, noemde de stad in opkomst naar George Eden, graaf van Auckland en onderkoning van India (Russell, verder noordwaarts, was destijds de belangrijkste plaats op het Noordereiland – zie blz. 153). Marsden stak in november als eerste Europeaan de landengte over. Zijn bezoek was de voorbode van talloze grondaankopen – iets wat tot op de dag van vandaag voor enorme problemen heeft gezorgd. Van oudsher hadden de Maori's een andere houding ten opzichte van grond dan Europeanen. Grond was voor hen geen handelswaar; waarschijnlijk beseften ze niet dat ze hun land verkocht hadden en gingen ze ervan uit dat ze geschenken van de kolonisten hadden ontvangen, die in ruil daarvoor op hun grond mochten wonen.

De nieuwkomers kregen het land op een koopje. De Britse kolonisten 'kochten' het hele gebied dat nu het centrum van Auckland is voor vijftig dekens, twintig paar broeken, twintig hemden en nog wat spullen, plus vijftig pond baar geld, en het jaar daarop nog eens zes pond. De twaalf hectare die ze zo in bezit kregen, reikten van de huidige Freemans Bay tot Parnell en in het binnenland tot Mount Eden. Tegenwoordig is 500 m² in het centrum alleen al minstens NZ\$ 1,5 miljoen waard.

Voor een prachtig uitzicht op de stad kunt u meedoen aan een beklimming (met gids) van de Auckland Harbour Bridge. De klim voert via tal van bochten over een doolhof van smalle loopbruggen. Informatie: Auckland Bridge Climb, Curran Street, Westhaven Reserve, tel. 09-3607748, www.bungy.co.nz.

Het Zuidereiland

0 100 km
0 100 miles

HET ZUIDEREILAND

Het natuurschoon op het Zuidereiland is ongeëvenaard, met reusachtige bergketens, ongerepte stranden, indrukwekkende fjorden en maagdelijk regenwoud.

Larnach Castle.

Reusachtige, met sneeuw bedekte toppen torenen hoog uit boven uitgestrekte, door de zon verdroogde vlakten. In dicht, bijna ondoordringbaar regenwoud storten spectaculaire watervallen in diepe fjorden, en vruchtbaar landbouwgebied wordt afgewisseld door onherbergzame dalen. Volgens de Maori-mythologie was het Zuidereiland de boot waarin Maui zat toen hij het Noordereiland uit zee opviste.

De twee belangrijkste toegangspoorten tot het Zuidereiland zijn Christchurch en Picton. De Brits aandoende 'tuinstad' Christchurch heeft zwaar te lijden gehad van de aardbeving van 2011, en er wordt nog steeds volop gewerkt aan de herbouw. Picton, aan de schitterachtige Marlborough Sounds, wordt gekenmerkt door eenzame baaien, afgewisseld door heuvels en vlakten. Het aantal zonuren per jaar is nergens in het land hoger, en Marlborough staat dan ook bekend om zijn uitstekende wijnen.

De West Coast – de streek tussen de Zuidelijke Alpen en de Tasmanzee – is heel wat minder lieflijk. Hier beuken de golven op de kust, die geteisterd wordt door zware stormen en hevige regenval. Slingerende wegen voeren over bergpassen naar een landschap met brede, meanderende rivieren, schapenfarms en warme minerale bronnen.

Queenstown en Wanaka in het zuiden liggen in een magnifiek gebied met meren, wouden en bergen, waar liefhebbers van avontuurlijke sporten hun hart kunnen ophalen. Aan de zuidoostkust ligt Dunedin, een universiteitsstad waar de invloed van de eerste Schotse kolonisten duidelijk merkbaar is.

Southland is een streek met vruchtbare landbouwgrond en een regenachtig klimaat. En ten slotte is er Fiordland, dat 10 procent van de landmassa van Nieuw-Zeeland beslaat, maar waar slechts 0,075 procent van de bevolking woont. Hier vindt u de bekende Milford Track, Milford Sound, Mitre Peak en Doubtful Sound.

Stewart Island is in de Maori-mythologie het anker van de boot van Maui. Ook de meeste Nieuw-Zeelanders zijn nooit op Stewart Island geweest, het op twee na grootste eiland, maar op veel bezoekers die de moeite wel hebben genomen, heeft het een onuitwisbare indruk gemaakt.

Zwemmen met dolfijnen.

NELSON EN MARLBOROUGH

Het noordelijk deel van het Zuidereiland is een paradijs voor natuurliefhebbers. Na de oversteek van de vaak stormachtige Cook Strait kunt u genieten van de rust en ontspannen sfeer die er heersen.

Bezienswaardigheden

Marlborough Sounds
Wijnbouwbedrijven van
Blenheim
Abel Tasman National
Park
Farewell Spit Tours

Kaart blz. 236

De provincies Nelson en Marlborough vormen de eerste kennismaking met het Zuidereiland voor wie de veerboot van Wellington naar Picton aan de Marlborough Sounds neemt, een tocht van drie uur. Het noorden van het Zuidereiland is een gebied vol tegenstellingen: de oostkant is droog en voornamelijk met kreupelhout begroeid, in het vochtige westen liggen regenwouden. Deze twee provincies kunnen bogen op de meeste zonuren van Nieuw-Zeeland (2000 tot 2400 uur per jaar).

Dit is een bijzonder populair vakantiegebied. Het bevolkingsaantal van Nelson (circa 51.000) verdubbelt rond Kerst en Nieuwjaar. De camping van Nelson, Tahunanui Motor Camp, verandert dan in een complete stad, terwijl in badplaatsen als Kaiteriteri de aantallen mensen van enkele honderden tot vele duizenden oplopen. Met auto's vol kinderen, met caravans of boten achter zich aan en tenten op het imperiaal, arriveren de vakantiegangers bij hotels, motels en campings.

De oversteek van Cook Strait

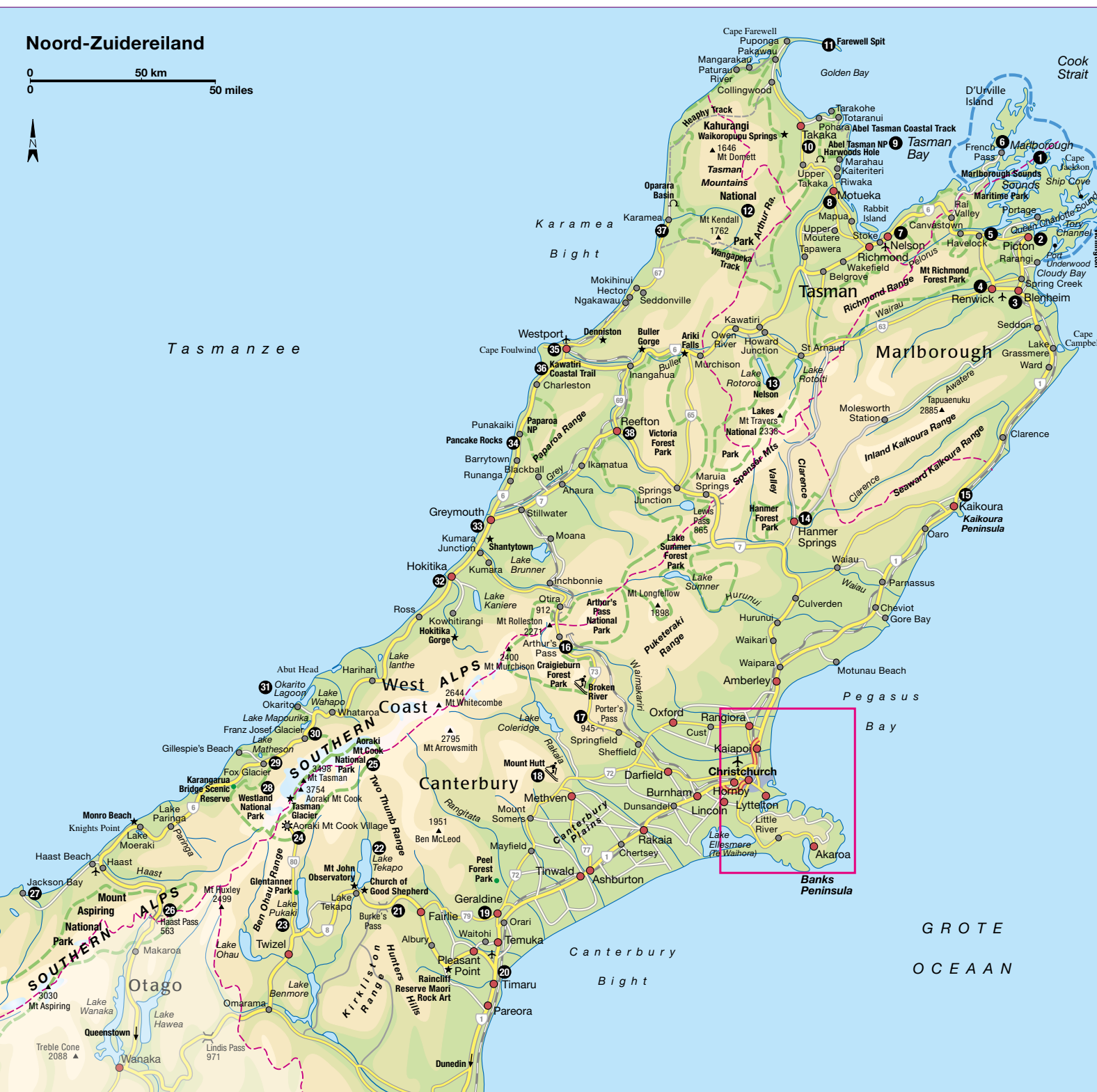
Cook Strait vormt een soort trechter waardoor de harde westenwind waait die bekendstaat als de *Roaring Forties*. Bij slecht weer kan deze zeestraat een van de onaangenaamste stukjes water op aarde zijn. Zodra de veerboot echter via de smalle **Tory Channel** de **Marlborough Sounds** ❶ in vaart, komt u in een andere wereld terecht, met ontel-

bare beschutte inhammen en prachtige baaien, waar het zeewater in allerlei tinten blauw en groen schittert. De kustlijn van dit gebied, dat in feite een onder de zeespiegel verdwenen stelsel van rivierdalen is, heeft een lengte van meer dan 1000 km. Bij de ingang van Tory Channel staan de ruïnes van het laatste walvisstation van het land. Het werd in 1964 gesloten, waarmee er een einde kwam aan de jacht op bult-ruggen. Tijdens de tocht aan boord van de veerboot door Tory Channel en de **Queen Charlotte Sound** kunt u alvast

*Torrent Bay in het Abel
Tasman National Park*

Noord-Zuidereiland

0 50 km
0 50 miles

een glimp opvangen van het magnifieke landschap. Verspreid langs de kust staan afgelegen huizen, waar vaak ook accommodatie te huur is. Ook nu nog zijn slechts enkele huizen en boerderijen aan de Marlborough Sounds over de weg bereikbaar. Boten zijn hier het belangrijkste transportmiddel – ook de dokter en de postbode verplaatsen zich per boot. Dit gebied maakt deel uit van **Marlborough Sounds Maritime Park**.

De Britse ontdekkingsreiziger James Cook bracht in totaal ruim drie maanden door in Ship Cove en omgeving. Op het hoogste punt van Moutara Island in de Queen Charlotte Sound hees hij de Britse vlag om Nieuw-Zeeland voor de Engelse koning op te eisen. Een monument bij de ingang van de Queen Charlotte Sound herinnert hieraan.

Het aantrekkelijke **Picton** ②, aan het begin van de Queen Charlotte Sound, is het commerciële hart van de Marlborough Sounds. Picton, waar de veerboten van en naar het Noordereiland aankomen en vertrekken, is het beginpunt van de hoofdweg over het Zuidereiland, de SH1, en van de voornaamste spoor-

Aankomst in Picton met de veerboot. Er zijn dagelijks frequente diensten in beide richtingen tussen Wellington en Picton. De reistijd bedraagt circa drie uur, afhankelijk van het weer. De oversteek is vaak stormachtig; neem dus eventueel pillen tegen zeeziekte mee.

Wijngaard in Renwick.

lijn. Picton is tevens het knooppunt van het verkeer over het water.

De teakhouten romp van de *Edwin Fox* ligt in het speciaal voor dit schip gebouwde **Edwin Fox Ship and Visitor Centre** (www.edwinfoxship.nz, dagelijks vanaf 9.00 uur) aan Dunbar Wharf. De *Edwin Fox* werd in 1853 in India gebouwd en vervoerde in zijn lange geschiedenis ladingen over de hele wereld, strafgevangenen naar Australië, troepen in de Krimoorlog en immigranten naar Nieuw-Zeeland.

In Picton staan verschillende musea, die haast allemaal aan de geschiedenis van de zeevaart zijn gewijd. Aan de levendige promenade langs de kade liggen een kinderspeelplaats en een minigolfbaan, en kinderen kunnen er zeilen in kleine bootjes. Picton is het uitgangspunt voor boottochten van een halve of een hele dag door de doolhof van waterwegen van de Marlborough Sounds; bovendien zijn er kajaks te huur en vertrekken er speciale excursies om dolfijnen te observeren. De boten van **E-ko Tours** (tel. 03-5738040, www.e-ko.nz) vertrekken van de Town Wharf; dit be-

drijf verzorgt ook een populaire cruise naar **Motuara Island Bird Sanctuary** aan het begin van de Queen Charlotte Sound, waar u naast de zuidelijke zadelrug en het Nieuw-Zeelands roodborstje tal van andere zeldzame beschermde vogelsoorten kunt waarnemen.

Vanaf de kade van Picton vertrekken watertaxi's naar een aantal resorts en aanlegplaatsen aan de Queen Charlotte Track. Dit 71 km lange wandelpad loopt van de historische Ship Cove naar Anakiwa, een tocht van vier of vijf dagen. Langs de route is voldoende accommodatie, van eenvoudige kamers en kampeerterreinen tot luxueuze onderkomens in particuliere lodges en resorts.

Blenheim

Op 30 km ten zuiden van Picton ligt **Blenheim** ③, het bestuurlijke centrum van de dunbevolkte provincie Marlborough. Sinds 1973, toen het wijnbouwbedrijf Montana (nu in het bezit van **Pernod Ricard New Zealand**; www.pernod-ricard-nz.com) zich hier vestigde, maakt dit landelijke plaatsje op de Wairau Plain een opleving door. Montana is het grootste wijnbouwbedrijf van Nieuw-Zeeland en produceert een groot aantal verschillende wijnen. **Brancott Estate** (www.brancottestate.com, dagelijks open 10.00-16.30 uur) ligt iets ten zuiden van Blenheim en verzorgt informatieve rondleidingen met gids; u kunt er ook wijn proeven.

Marlborough is een van de belangrijkste wijnbouwgebieden van het land. Het kan bogen op talloze wijnbouwbedrijven, zoals het vermaarde **Cloudy Bay** (www.cloudybay.co.nz), een overvloed aan goede restaurants en cafés en een ruime keus aan accommodatie. Het **Marlborough Wine and Food Festival** (www.marlboroughwinefestival.com) in februari, gewijd aan de relatie tussen eten en wijn, is een belangrijk regionaal evenement. Marlborough staat ook bekend om zijn appel- en kersenboomgaarden, en de zalm, mosselen en het lamsvlees uit deze regio zijn van hoge

kwaliteit. Het prettige, zonnige klimaat wordt veroorzaakt door de regenschaduw (en de föhn) van de bergen in het westen en zuidwesten.

In Blenheim vindt u de **Millennium Art Gallery** (www.marlboroughart.org.nz, di. t/m zo. 10.00-16.00 uur, donatie), evenals het **Marlborough Museum** (www.marlboroughmuseum.org.nz, dagelijks open 10.00-16.00 uur, donatie) in het complex van het **Brayshaw Museum Park**, dat gewijd is aan de geschiedenis van de eerste kolonisten in dit gebied.

Wie belangstelling heeft voor de luchtvaart mag het **Omaka Aviation Heritage Centre** (www.omaka.org.nz, dagelijks 10.00-16.00 uur) op het Omaka Air Field niet missen. Naast de indrukwekkende, door filmregisseur Peter Jackson bijeengebrachte verzameling vliegtuigen en voorwerpen uit de Eerste Wereldoorlog is er ook een nieuwere tentoonstelling gewijd aan vliegtuigen uit de Tweede Wereldoorlog.

Het nabijgelegen **Renwick** ①, ongeveer 10 km van Blenheim, ligt te mid-

den van de wijngaarden van de Wairau Valley. **Wine Tours By Bike** (tel. 03-5727954, www.winetoursbybike.co.nz) verzorgt fietstochten langs een aantal wijngaarden. De deelnemers krijgen een gedetailleerde kaart en de route kan in overleg worden vastgesteld; onderweg bestaat dikwijls de mogelijkheid om fruit van het seizoen te plukken.

Het aan de kust gelegen dorpje **Rarangi** biedt een weids uitzicht over de Cloudy Bay. U komt er door vanuit Blenheim 9 km noordwaarts te rijden via de SH1 en dan af te slaan naar rechts (Rarangi Road). Aan de noordzijde van het strand kunt u langs de rotsen naar Whites Bay lopen, waar een kampeerterrein van het DOC ligt, en verder naar de Robin Hood Bay, waar nog een lemen huisje staat dat in 1854 door een walvisjager is gebouwd.

In de warme, droge zomerdagen verdampt het zeewater in de ondiepe lagunes van de zoutpannen bij **Lake Grassmere**, 30 km ten zuidoosten van Blenheim, tot er niets meer van over is dan verblindend witte zoutkristallen.

Wijnvaten van Wither Hills aan New Renwick Road, Blenheim. Op de ecologisch verantwoorde wijngaarden van dit bedrijf worden soorten geteeld als sauvignon blanc, riesling, pinot noir, chardonnay en gewürztraminer.

Het World of Wearable Art and Classic Cars Museum in Nelson.

Ongeveer 80 procent van alle Nieuw-Zeelandse wijn wordt in de regio Marlborough geproduceerd.

WANDELEN OP HET ZUIDEREILAND

De beste manier om de magnifieke landschappen op het Zuidereiland te leren kennen is het maken van een langeafstandswandeling.

Trektochten maken is vaak eenvoudig te regelen. Het **Department of Conservation** (www.doc.govt.nz) beheert een aantal wandelroutes, waaronder elf *Great Walks*, in de nationale parken. Zeven daarvan liggen op het Zuidereiland: de Milford Track, Routeburn Track, Kepler Track, Abel Tasman Coastal Track, Heaphy Track, Paparoa Track en de Tuatapere Hump Ridge Track. Voor meer informatie, inclusief kaarten en routebeschrijvingen, zie www.doc.govt.nz.

De bekendste route is de **Milford Track** in Fiordland, die over een afstand van 53 km door een fantastisch gebied loopt. Het pad volgt de Clinton River vanaf Lake Te Anau omhoog naar de Mintaro Hut, gaat de magnifieke MacKinnon Pass over en daalt dan af naar de Quintin Hut. Vanaf de Quintin Hut loopt de route ten slotte door regenwoud omlaag naar de Milford Sound. Vanwege de grote belangstelling is ruim van tevoren boeken noodzakelijk.

Minder bekend, maar even spectaculair is de drie-daagse **Routeburn Track** tussen Fiordland National Park en Mount Aspiring National Park. Dit pad maakt

Uitzicht vanaf Takaka Hill, een voortzetting van de Abel Tasman Coastal Track.

deel uit van een oude route die de Maori's volgden als ze groensteen gingen zoeken. Het voert vanaf het hoogste punt op de weg tussen Te Anau en Milford over Key Summit naar Lake Howden, waarna het afdaalt naar Mackenzie Basin. Vervolgens loopt het via de Harris Saddle omlaag naar de Routeburn Valley. Een *permit* voor de hutten langs zowel de Routeburn Track als de Kepler Track is verkrijgbaar bij het kantoor van het DOC in Te Anau.

De **Coastal Track** in Abel Tasman National Park is weer heel anders. Deze route van drie tot vier dagen slingert door de bush en daalt tussendoor af naar gele zandstranden. Dit buitengewoon mooie pad geniet een enorme populariteit. Soms puilen de hutten uit; neem daarom een tent mee. Bij vloed moet u om de inhammen heen lopen.

De **Heaphy Track**, van Collingwood naar Karamaea, kost vier tot zes dagen en loopt grotendeels door Kahurangi National Park. Vanaf de Brown Hut stijgt het pad naar Perry Saddle. Een van de hoogtepunten onderweg is het uitzicht vanaf de top van Mount Perry (een wandeling heen en terug van 2 uur vanaf de Perry Saddle Hut). Daarna slingert het pad door de open Goulard Downs naar de Mackay Hut. Na de Heaphy Hut volgt een spectaculair gedeelte langs de kust, waar veel Nikau-palmen groeien – dit is het mooiste gedeelte van de Heaphy Track.

De Paparoa Track duurt twee tot drie dagen vanaf de Smoke-ha-parkeerplaats over de Paparoa Range. De route deelt u met mountainbikers. U kunt een verblijf in hutten regelen op Moonlight Tops en Poporari (de laatste is genoemd naar de rivier die door een dramatische kalkstenen kloof stroomt). Onderschat niet hoe snel het weer kan veranderen.

De nieuwste Great Walk is de Tuatapere Hump Ridge Track, een uitdagende driedaagse lus langs de zuidkust. Het biedt adembenemende uitzichten vanuit bergachtige hoogtes langs de kustlijn van Fiordland, de Zuidelijke Oceaan en Stewart Island.

Neem bij al deze wandelingen een insectenwerend middel mee tegen de zandmuggen. Uitvoerige informatie over deze en andere wandelroutes is verkrijgbaar bij kantoren van het Department of Conservation. Het gebruik van de paden is gratis en voor overnachtingen in hutten onderweg gelden redelijke tarieven.

Mosselen en goud

De SH6, die ten noordwesten van Blenheim naar Nelson voert, loopt via de prachtige Kaituna Valley naar het bijna 40 km verder gelegen **Havelock** ❸, een vissers- en vakantieplaatsje aan de Pelorus Sound. Dit is het verste in het binnenland gelegen punt van de Marlborough Sounds. Havelock is een kleinere uitgave van Picton – zonder de drukte van de veerboten, maar met dezelfde sfeer. Ook hier gaat al het belangrijke vervoer over het water.

In de beschutte Pelorus Sound en Kenepuru Sound worden zalm, groenlipmosselen en – op kleinere schaal – sint-jakobsschelpen en oesters gekweekt. Wie meer wil weten over de kweek van groenlipmosselen uit deze regio – die in heel Nieuw-Zeeland befaamd zijn – kan deelnemen aan de **Greenshell Mussel Cruise** (tel. 03-5779997, www.marlboroughhourcompany.co.nz). De boten vertrekken vanuit de jachthaven en doen verschillende mosselfarms aan. Onderweg kunt u de mosselen proeven, evenals plaatselijke wijnen uit Marlborough.

Even voorbij Havelock ligt **Canvastown**. Het plaatsje is genoemd naar het tentenkamp dat in de jaren zestig van de 19e eeuw ontstond nadat er goud was gevonden in de **Wakamarina River**. De opwinding was echter van korte duur; de meeste goudzoekers trokken al snel verder naar Otago. Ter herinnering aan deze periode staat er een monument met in beton gegoten oud goudzoekers-gereedschap. Bezoekers kunnen een goudzeef huren om in de Wakamarina River naar goud te zoeken.

Rai Valley, verder naar het noorden, is een tussenstop van de bussen op de 115 km lange weg tussen Blenheim en Nelson. Een zijweg voert naar **French Pass** ❹, helemaal aan de westkant van de Sounds. Deze smalle, met riffen bezaaide doorvaart ligt tussen het vasteland en **D'Urville Island**. In French Pass, waar de wateren van Tasman Bay en Admiralty Bay samenvloeien, staan enorm sterke stromingen; de zeestraat lijkt soms wel een woeste rivier. Het eiland – het op vier na grootste van Nieuw-Zeeland – is genoemd naar de 19e-eeuwse Franse ontdekkingsrei-

Restaurant The Mussel Pot (www.themusselpot.co.nz) in Havelock is gespecialiseerd in groenlipmosselen uit de wateren in de omgeving.

Een van de stille stranden in Abel Tasman National Park.

Wonen in Nelson

De provincie Nelson trok voorheen veel alternatievelingen vanwege de relatief goedkope boerderijtjes en de grote vraag naar seizoensarbeiders. Inmiddels zijn de grondprijzen sterk gestegen, maar toch wonen er nog steeds veel mensen in verbouwde vrachtwagens. De dalen van de Motueka River en Golden Bay trekken ook nu nog veel alternatievelingen.

ziger D'Urville. Hij zeilde in 1827 door French Pass, waarbij zijn schip, de *Astrolabe*, bijna zonk toen het op een rif liep.

Nelson en omgeving

In het verleden vormden Marlborough en Nelson ⑦ één provincie, maar de conservatieve schapenboeren in Marlborough wilden van Nelson af: er wonden te veel 'lastige, loszinnige' kunstenaars. Nelson, met zijn creatieve flair, is met geen enkele andere Nieuw-Zeelands stad te vergelijken.

Andrew Suter, die van 1867 tot 1891 bisschop van Nelson was, liet de stad een verzameling vroeg-koloniale aquarellen na die tot de mooiste van het land worden gerekend. Ze zijn te zien in de **Suter Gallery** (www.thesuter.org.nz, dagelijks open 9.30-16.30 uur) op 208 Bridge Street. De **Nelson Centre of Musical Arts** (www.ncma.nz), iets naar het zuiden aan Nile Street, is eveneens een belangrijk cultureel centrum, en het **Theatre Royal** (www.theatreroyalnelson.co.nz) op 78 Rutherford Street is de oudste schouwburg van het land.

Aan Trafalgar Street, ten oosten van Rutherford Street, voert aan de zuidkant een trap omhoog naar de fraaie **Christ Church Cathedral**. Als u Trafalgar Street enkele honderden meters naar het noorden volgt komt u bij Montgomery Square, waar op zaterdag de **Nelson Market** wordt gehouden – een goede gelegenheid om te zien wat er allemaal te koop is aan regionale groente en plaatselijke kunstnijverheid. De **Monty's Sunday Market** is een vlooiemarkt met tweedehands kleding, antiek, boeken en curiosa (www.nelsonmarket.co.nz, za. en zo. 8.00-13.00 uur).

In het noorden van Nelson, aan Atawhai Drive, ligt het **Founder's Heritage Park** (www.founderspark.co.nz, dagelijks open 10.00-16.30 uur). In een parkachtige omgeving ziet u historische gebouwen (waaronder een windmolen), een driedimensionale doolhof, een biologische brouwerij en een maritieme collectie. Verder noordwaarts liggen de **Miyazu Gardens** (dagelijks open 8.00 uur tot zonsondergang). Voor tuinliefhebbers is deze traditionele Japanse tuin interessanter dan **Botanical Hill** aan Milton Street aan de oostrand van de stad, hoewel het zigzaggende pad naar het 'middelpunt van Nieuw-Zeeland', op de top van de heuvel, populair is bij wandelaars.

Als u geïnteresseerd bent in klassieke auto's, maak dan tijd voor het **Classic Car Museum** (www.nelsonclassiccarmuseum.nz, dagelijks van 10.00-16.00 uur; toegangskosten). Dat is onlangs uitgebreid met de ruimte die vrijkwam door het nu gesloten World of Wearable Art Museum. Er zijn meer dan 150 auto's te zien, evenals de Little Engine Eatery.

Enkele van de mooiste kerken van dit gebied staan in **Richmond**, 12 km ten zuidwesten van Nelson, en in **Wakefield**, 15 km ten zuidwesten van Richmond. De **St John's** in Wakefield stamt uit 1846; dit is de op één na oudste kerk van het land en de oudste van het Zui-

dereiland. Halverwege Nelson en Richmond, op 276 Nayland Road in **Stoke**, bevindt zich het **Broadgreen Historic House** (www.nelsoncitycouncil.co.nz/broadgreen-historic-house, dagelijks open 10.30-16.30, juni-sep. 11.00-15.00 uur). Dit statige lemen huis, een van de eerste in dit gebied, werd gebouwd rond 1855 voor het echtpaar Buxton en hun zes dochters. Met 11 kamers biedt dit huis een kijkje in een eerdere en meer verrijnde tijd. Het werd in 1965 gekocht door de Nelson City Council.

Motueka en Abel Tasman National Park

Een groot deel van de Nieuw-Zeelands productie aan nashi-peren, kiwi's, bessen en appels is uit Nelson afkomstig. In de omgeving van **Motueka** ⑧, 35 km ten noordwesten van Richmond aan de SH60, liggen grote hopplantages in een gebied waar zich vroeger akkers met tabak uitstrekten. Hier komt de hop voor het Nieuw-Zeelands bier vandaan. Ook worden er steeds meer wijngaarden in Nelson aangeplant, met name in de heuvels van Waimea en Moutere. Daarnaast zijn bosbouw, visserij en scheepsonderhoud belangrijke bronnen van inkomsten.

Door de opbloei van de kunstnijverheid rond 1965 ontwikkelde de regio zich tot een belangrijk centrum van keramiek, vooral vanwege de goede klei die er wordt gedolven. Met name in het levendige kunstenaarsplaatsje Motueka (dat ook veel bezoekers trekt die in de Motueka River op forel vissen) wonen tal van pottenbakkers. Daarnaast werken er veel wevers, zilversmeden, glasblazers en andere ambachtslieden in de omgeving van Nelson.

Circa 20 km ten noorden van Motueka ligt **Abel Tasman National Park** ⑨, met zijn blauwgroene baaien en kliffen van graniet. Ideaal om dit gebied te leren kennen is de **Coastal Track** (zie blz. 240) die tussen **Marahau** in het zuiden en **Totaranui** in het noorden loopt. De hele wandeling duurt drie of vier dagen, maar

kan worden ingekort door in Kaiteriteri of Marahau met een bootdienst naar een van de baaien aan de route te varen. Accommodatie in die regio varieert van luxe lodges tot kampeerterreinen. De laatste jaren zijn kajaktochten – met of zonder gids – in de baaien heel populair. Bij **Tarakohe**, aan de weg naar het nationale park, staat een gedenkteken voor de Nederlandse zeevaarder Abel Tasman, die het eiland in de 17e eeuw – lang voor de Engelsen – ontdekte.

Golden Bay

De **Takaka Hill Road**, die deel uitmaakt van de SH60, loopt ten westen van Abel Tasman National Park naar **Golden Bay** en stijgt tot een hoogte van 791 m. Deze sensationele weg doet er 25 km en 365 bochten over om één heuvel over te komen! Regenwater heeft een bizar landschap uitgesleten in het marmer en kalksteen. Nog voor de top ziet u een zijweg naar de Riwaka Valley. Vanaf het eind van deze weg kunt u naar een 400 m verder gelegen plek lopen waar de Riwaka River, die ondergronds ontspringt, met volle kracht uit het binnen-

Bier

In de minibrouwerij Mussel Inn bij Takaka brouwen ze liever hun eigen bier dan bestaande soorten te imiteren. U kunt bijvoorbeeld kiezen uit een *goose*, een *strong ox*, een *black sheep*, een *dark horse* en een *pale whale*, om er slechts enkele te noemen.

Een veerboot van *Interislander* vaart door de *Queen Charlotte Sound*, die deel uitmaakt van de *Marlborough Sounds*.

De *Cool Store Gallery* aan *Mapua Wharf* is ondergebracht in een oud koelhuis. Er zijn werken van Nieuw-Zeelands kunstenaars te koop (www.thecoolstoregallery.co.nz).

ste van de heuvel tevoorschijn stroomt.

Aan de zijweg naar Canaan ligt **Harwoods Hole**, waar abseilers zich langs een helling van 183 m de diepte in wagen. Bij de eerste verkenning (pas in 1957) kwam een van de expeditieleden om het leven door een vallend rotsblok. Na het hoogste punt hebt u op een uitkijkpunt in een haarspeldbocht een prachtig uitzicht op Golden Bay.

Ongeveer 5 km ten westen van **Takaka 10**, de plaats die aan de toegang tot Golden Bay ligt, bevinden zich de **Pupu Springs** (ook bekend als Te Waikoropupu Springs). In 1993 stelden wetenschappers vast dat hier het helderste water ter wereld opwelt – het is tot op een diepte van 62 m nog bijna volledig doorzichtig. Het effect is spectaculair: waterplanten tieren er zo welig dat het lijkt alsof men op een koraalrif neerkijkt. Verder langs de weg, aan het begin van een mistige vallei, bevindt zich bij een parkeerplaats het beginpunt van de **Pupu Walkway**. Langs een 2 km lang deel van de route ziet u bochtige kanaaltjes in de steile wanden. Ze zijn in 1901 door acht mannen met behulp van

houwelen en schoppen aangelegd om het water naar een plek te leiden waar gouderts werd gewassen.

Ooit was het **Wholemeal Café** (tel. 03-5259426, www.wholemealcafe.co.nz), in 1977 in Takaka gestart als de Wholemeal Trading Company, het enige restaurant in de wijde omgeving. Er is nu een twaalfstal cafés en restaurants aan de baai gevestigd. De **Mussel Inn** (tel. 03-5259241, www.musselinn.co.nz), halverwege de 30 km lange weg ten noorden van Takaka naar **Collingwood** (aan het eind van de hoofdweg), heeft een grote reputatie. De eigenaars zijn voorstanders van kleinschaligheid en brouwen zelf bier – hun minibrouwerij is de kleinste van het land.

De naam 'Golden Bay' heeft – hoe kan het anders – te maken met het edele metaal dat de aanleiding was tot de Aorere-goudkoorts van 1857. Tegenwoordig staat de baai bekend om zijn lange, ongerepte zandstranden die zich in noordwestelijke richting tot **Farewell Spit 11** uitstrekken. De 35 km lange landtong, bedekt met hoge duinen en struikgewas, is sinds 1938 een natuurreservaat. Farewell Spit strekt zich boogvormig uit in Golden Bay, met woeste golven aan de ene en uitgestrekte zandbanken aan de andere kant. Door de aanwas van zand (schist), dat als gevolg van de harde wind en sterke stromingen wordt aangevoerd, wordt de landtong geleidelijk steeds langer en vormt hij een steeds grotere boog.

Vanwege het uiterst kwetsbare milieu is de toegang tot de landtong, die beheerd wordt door het Department of Conservation (DOC), aan strenge regels gebonden. Lopend mag men erin vanuit **Puponga**, 26 km van Collingwood. **Farewell Spit Tours** (tel. 03-5248257, 0800-808257, www.farewellspit.com) verzorgt vanuit Collingwood excursies met terreinwagens naar de vuurtoren en de kolonie jan-van-gents op de punt van de landtong.

Doordat Farewell Spit ver in zee steekt, vormt Golden Bay een dodelijke

val voor walvissen. Grienden die 's zomers langs de kust trekken, stranden soms met honderden tegelijk in ondiep water. Een leger van bewoners en vakantiegeers probeert ze dan weer naar dieper water te loodsen.

Kahurangi en het 'wilde westen'

De imposante, ongetemde westkust van Golden Bay aan de woeste Tasmanzee doet bij slecht weer onvriendelijk aan en is soms zelfs gevaarlijk. De wandeling van een half uur van Puponga naar **Wharariki Beach** is prachtig, met ruige kliffen, rotsbogen, grotten, tal van rotspoelen en hoge duinen. Via de weg over Pakawau Saddle komt u bij **Westhaven Inlet**, een marien reservaat waar veel vogels leven.

De smalle, stoffige weg langs de zee-arm biedt een schitterend uitzicht. Het is hier het mooist bij hoog water, en als er niet te veel wind staat. Bij **Echo Point** roept een flinke schreeuw een achtvoudig antwoord op. De resten van het ooit welvarende **Mangarakau** doen niets vermoeden van de vroegere bedrijvigheid in deze plaats, waar kolen, hout, inheems vlas en goud werden verhandeld. Iets naar rechts ligt de overwoekerde ingang van een kolenmijn, waar in 1958 vier mijnwerkers bij een explosie van mijngas omkwamen.

Nelson Lakes

Ten zuiden van Golden Bay komt u zelfs met een auto met vierwielaandrijving niet ver. Hier ligt **Kahurangi National Park 12**, met 452.000 ha het op één na grootste natuurpark van het land. Meer dan de helft van de 2400 Nieuw-Zeelandse plantensoorten is hier te vinden, waaronder 67 die nergens anders voorkomen. Veel natuurliefhebbers maken trektochten in dit gebied, waar in totaal 550 km aan paden ligt. Het populairste is de 85 km lange **Heaphy Track** (zie blz. 240), een wandeling van vier tot zes dagen die 30 km ten zuiden van Collingwood begint, door de bergen loopt en dan afdaalt naar Karamea aan de West

Coast. Maar er is ook ander toeganke-lijker natuurschoon te vinden voor mensen die minder lang en zwaar willen wandelen.

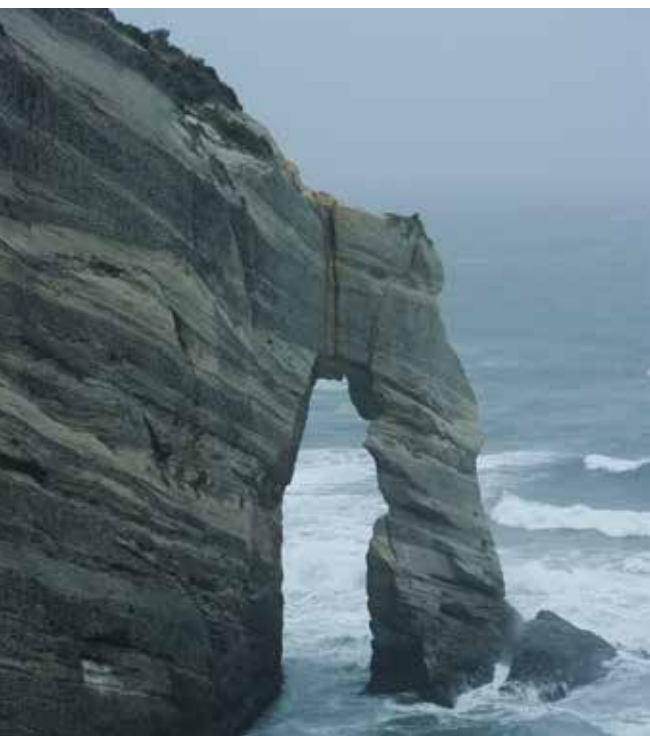
Circa 90 km ten zuidwesten van Nelson, in het mooie **Nelson Lakes National Park 13**, ligt **Lake Rotoroa**. Aan de oever van dit meer staat de Lake Rotoroa Lodge, een gerestaureerde vissershut uit omstreeks 1925. Hij ligt op loopafstand van viswater waar veel forel gevangen wordt. Bovendien zijn op een afstand van nog geen uur rijden maar liefst 26 rivieren te vinden die ook ideaal zijn om te vissen. Het plaatsje **St Arnaud** aan het nabijgelegen **Lake Rotoiti** beschikt naast comfortabele accommodatie ook over twee skipistes.

Vanuit St Arnaud kunt u via de Wairau Valley terugrijden naar Blenheim.

Op de kam van Takaka Hill, dicht bij de Takaka Hill Road, ligt de Ngarua Cave, waar skeletten zijn gevonden van de moa, een sinds enkele eeuwen uitgestorven loopvogel.

Farewell Spit, het noordelijkste punt van het Zuidereiland.

De Te Waikoropupu Springs, in de Golden Bay.

Ontdek Christchurch
met de tram.

CHRISTCHURCH

Tijdens de aardbeving van 2011 werd het centrum van Christchurch totaal verwoest. Inmiddels zijn de ruïnes afgebroken om plaats te maken voor parken en moderne aardbevingsbestendige gebouwen.

Honderden historische plaatsen gingen voorgoed verloren, maar inmiddels zijn vele andere ook weer hersteld en weer toegankelijk.

De stad bezit bovendien fraaie parken.

Het in Canterbury gelegen Christchurch, de grootste stad van het Zuidereiland, wordt niet voor niets de 'tuinstad van Nieuw-Zeeland' genoemd: Christchurch staat bekend om zijn prachtige tuinen en parken. Sinds de grote aardbeving op 22 februari 2011 is deze reputatie verder opgebouwd, met nieuwe parken die de plekken vullen waar levens verloren zijn gegaan: voormalige woonwijken of 'red zones' zoals de Ōtākaro Avon River Corridor worden teruggegeven aan de natuur. Helaas werd Christchurch in 2019 ook opgeschrikt door een terroristische aanslag op twee van zijn moskeeën, waarbij 51 mensen werden gedood en 40 anderen gewond raakten. Dit was bijzonder schokkend voor een land dat bekendstaat om zijn vredige en inclusieve houding.

De stad heeft de wederopbouw voortvarend ter hand genomen. Toch zal de herbouw van Christchurch nog wel een aantal jaren in beslag nemen. Verschillende delen van het stadscentrum, waar fraai ontworpen tijdelijke of permanente bouwwerken zijn opgetrokken ter vervanging van de meer dan duizend verwoeste of afgebroken panden, zullen gedurende die tijd niet toegankelijk zijn voor het publiek.

Aangezien het grootste deel van de binnenstad na de aardbeving enkele jaren afgesloten is geweest, is het de aan

het centrum grenzende wijken Riccarton en Merivale, langs Papanui Road, en buitenwijken als Harewood, Burnside en Bishopdale economisch voor de wind gegaan – inwoners van de stad gingen nu hier hun inkopen doen. Bishopdale, een uitgestrekte wijk die doorloopt tot aan het vliegveld, had in het geheel geen schade opgelopen; vooral in deze wijk zijn veel hotels te vinden.

Het stadscentrum

Cathedral Square, het middelpunt van de stad, is alleen voor voetgangers toe-

Bezienswaardigheden

New Transitional
"Cardboard" Cathedral
New Regent Street
Christchurch Art Gallery
Hagley Park
Botanic Gardens
Punten op de Avon
Orana Wildlife Park
Akaroa (Banks Peninsula)

Kaarten blz. 248
en 252

Informatie

Christchurch i-site Visitor Centre is gevestigd op 28 Worcester Boulevard (tel. 03-3799629, www.christchurchnz.com; dagelijks open 8.30-18.00 uur).

gankelijk. Het plein is genoemd naar de neogotische kathedraal van de Church of England, die in 1904 gereed kwam. De toren was destijds het hoogste punt van de stad. De kathedraal en de 63 m hoge toren werden door de aardbeving van 2011 echter zwaar beschadigd. Er zijn plannen in uitvoering om de stenen kathedraal en de klokkentoren te restaureren en in eer te herstellen – met een uitkijksplatform en bezoekerscentrum – in de hoop dat ze aan het einde van 2027 weer voor het publiek open kunnen gaan. Momenteel staat op dezelfde plek de **New Transitional 'Cardboard' Cathedral A** (tijdelijke 'kartonnen' kathedraal), die medio 2013 werd geopend. Deze fascinerende constructie is opgetrokken van 98 kartonnen buizen, waarvan sommige 20 m lang zijn. In de driehoekige gebrandschilderde ramen zijn onderdelen verwerkt van de rozetvensters van de oorspronkelijke kerk. De kathedraal, ontworpen door de Japanse architect Shigeru Ban, biedt plaats aan 700 mensen en kan ongeveer een halve eeuw meegaan. Er worden kerkdiensten gehouden en concerten gegeven.

In 2023 heeft **Cathedral Square** weer aanzien gekregen door andere herstellende, prominente erfgoedgebouwen, waaronder The Grand (het voormalige postkantoor), het voormalige theater en het voormalige Rydges Hotel. U zult ook nieuwe bestrating, straatmeubilair en een fietspad opmerken. Ten noorden van Cathedral Square loopt **New Regent Street B**, de eerste straat van de binnenstad die geheel hersteld is (de werkzaamheden kwamen in juni 2013 gereed). De panden langs deze straat, waar tal van winkels en restaurants zijn gevestigd, werden tussen 1930 en 1932 gebouwd in de zogenaamde Spanish Mission-stijl. New Regent Street wordt beschouwd als een van de mooiste straten van Nieuw-Zeeland.

Wie meer wil weten over de geschiedenis van de stad in de tijd voor de aardbeving en over de plannen voor de toekomst kan deelnemen aan een van de vele rondleidingen in Christchurch. Onderweg krijgt u informatie over de beeldbepalende gebouwen van het vroegere Christchurch en de enorme veranderingen die de stad momenteel

doormaakt. Er wordt onder andere gestopt bij het Canterbury Earthquake National Memorial. Via het i-site Visitor Centre kunt u meer informatie verkrijgen. Een ritje met de **Heritage Tram** is een ideale manier om een eerste indruk te krijgen van het stadscentrum. De fraai gerestaureerde trams stoppen bij 17 haltes tussen Cathedral Junction en New Regent Street (tel. 03-3667830, www.christchurchattractions.nz/christchurch-tram, elke 15 tot 20 minuten sep.-mrt. 9.00-18.00 uur, apr.-aug. 10.00-17.00 uur).

Quake City C (www.canterburymuseum.com/quakecity; dagelijks van 10.00-17.00 uur, toegang gratis voor kinderen onder de 15 jaar met een volwassene) is een klein maar interessant museum met een multimedia-expositie gewijd aan de aardbevingen van 2010/2011. Hier kunt u iets leren over de basisprincipes van seismologie.

Een klein eindje stroomafwaarts van de Montreal Street-brug staat het **Canterbury Earthquake National Memorial D** (www.canterburyearthquake memorial.co.nz), dat in 2017 werd opgericht ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de aardbeving van 2011. Op de 111 m lange, 3,6 m hoge witte muur op de zuidoever van de Avon zijn de namen van de 185 slachtoffers aangebracht.

Restauratie

Aan Montreal Street staat het van glas en staal opgetrokken gebouw van de **Christchurch Art Gallery E** (www.christchurchartgallery.org.nz, dagelijks open 10.00-17.00, wo. tot 21.00 uur), dat onderdak biedt aan een indrukwekkende collectie Nieuw-Zeelandse kunst. Het gebouw, dat het geweld van de aardbeving had doorstaan, deed in februari en maart 2011 dienst als hoofdkwartier van de reddings- en bergingsoperatie. Het museum is in 2015 heropend.

Verder westwaarts aan Worcester Boulevard staat het **Christchurch Arts Centre F** (www.artscentre.org.nz). Oorspronkelijk was in dit gebouw met

gaanderijen en tientallen torentjes de universiteit van Canterbury gevestigd, maar nadat deze naar een ruimere locatie was verhuisd, bood dit neogotische complex onderdak aan kunstenaarsateliers, theaters, restaurantjes en appartementen. Het Arts Centre, dat bij de aardbeving beschadigd werd, is inmiddels hersteld, wat als een van 's werelds grootste erfgoedrestauratieprojecten wordt beschouwd. De eerste gebouwen, de grote hal en de bibliotheek, heropenden al in 2016 en het project werd in 2022 afgerond met de heropening van de Observatory Tower met de historische Townsend-telescoop.

Aan de overkant van Rolleston Avenue staat het neogotische, in 1878 geopende **Canterbury Museum G** (www.canterburymuseum.com, momenteel gesloten omdat het heropgebouwd wordt op 66 Gloucester Street; erisweleenpop-uplocatie), dat is ontworpen door Benjamin W. Mountfort, de bekendste Nieuw-Zeelandse architect van de 19e eeuw. Het museum zal een goede indruk van de pre-Europese en koloniale geschiedenis van Canterbury weergeven. Een

Met een punter over de Avon River.

ENGELSER DAN ENGELS

Een typisch Engelse stad op het zuidelijk halfrond is natuurlijk niet bij toeval ontstaan. Christchurch – ontworpen door John Robert Godley, een jonge Britse conservatief met een afschuw van het 19e-eeuwse gelijkheidsideaal – was aanvankelijk een anglicaanse nederzetting. Godley's droom was een maatschappij waarin kerk en staat nauw verweven waren en die bestuurd werd door een welwillende adel. Als oprichter van de Canterbury Association verwierf hij veel steun onder de Britse adel en geestelijkheid. Deze vereniging had zich ten doel gesteld geld te vergaren en kolonisten te werven voor een nieuw, perfect stukje Engeland. Er werden hoge eisen gesteld aan de kandidaten: ze moesten een certificaat overleggen van hun predikant waarin stond dat 'de gegadigde geen alcohol gebruikte, arbeidzaam en eerlijk was' en dat 'hij en zijn gezin tot de meest gerespecteerde leden van de kerkgemeenschap' behoorden. De eerste 'Canterbury pilgrims' arriveerden in 1850; in 1855 hadden 3549 migranten de overtocht gemaakt.

De dromen van een kerkelijk utopia bleken echter moeilijk te verwezenlijken in de harde realiteit van het koloniale bestaan. De nakomelingen van de passagiers van de eerste vier schepen beschouwen zichzelf nog steeds als de elite van Christchurch. U kunt hun namen terugvinden op plaquettes op Cathedral Square.

DE AARDBEVING VAN 2011

Beelden van het ingestorte CTV-gebouw gingen de hele wereld over. Ter nagedachtenis aan de 115 slachtoffers die hier vielen is op deze plek het CTV Memorial Park aangelegd.

Terwijl de meeste inwoners van Christchurch op de vroege morgen van 4 september 2010 lagen te slapen, werd de stad getroffen door een aardbeving van 7.1 op de schaal van Richter. Het epicentrum bevond zich onder het dorp Darfield, 40 km ten westen van de stad. Er vielen geen doden, wat onder meer te danken was aan het feit dat het epicentrum zich op grote diepte bevond. Niettemin werd de noodtoestand uitgeroepen. De schade aan de infrastructuur was groot en een aantal beeldbepalende oudere panden werd onbewoonbaar verklaard. Honderden naschokken veroorzaakten nog meer schade.

Minder dan zes maanden later, op 22 februari 2011, werd Christchurch getroffen door een tweede

Een reddingsteam bij het Canterbury Television-gebouw.

krachtige beving. Met een kracht van 6.3 op de schaal van Richter was deze aanzienlijk minder zwaar dan die van september, maar nu bevond het epicentrum zich slechts 3,5 km onder het aardoppervlak en maar 9 km ten zuidoosten van het stadscentrum. Bovendien vond de aardbeving midden op de dag plaats, toen het erg druk was op straat. De gevolgen waren afschuwelijk; 185 mensen verloren het leven en het centrum van de stad werd verwoest, inclusief een groot aantal kenmerkende 19e-eeuwse panden. De meeste nieuwere gebouwen die volgens strenge bouwvoorschriften waren opgetrokken, doorstonden de aardbeving zonder veel schade.

De regering riep opnieuw de noodtoestand uit, die een aantal weken duurde. Vanuit heel het land werden mensen en middelen ingezet om hulp te bieden en teams uit de hele wereld reisden af naar Christchurch om de plaatselijke hulpverleners bij te staan.

Er staan nog maar een paar historische panden overeind. Meer dan duizend gebouwen in het centrum waren zo zwaar beschadigd dat herstel niet meer mogelijk was; ze worden vervangen door constructies waarin de nieuwste snufjes op het gebied van aardbevingsbestendigheid zijn verwerkt. De wederopbouw van het centrum zal naar verwachting tot ver in de jaren twintig doorgaan. In de voorsteden zijn tienduizenden mensen dakloos geworden. Veel huizen moesten worden afgebroken, andere konden nog worden hersteld, maar dit proces zal vele jaren in beslag nemen. Het is de bedoeling dat er vóór 2028 circa 50.000 nieuwe huizen zijn gebouwd.

Twee van de projecten om de stad weer leefbaar te maken waren 'Greening the Rubble', dat erop gericht was tijdelijke parken aan te leggen op de plekken van verwoeste gebouwen, en 'Gap Filler' (www.gapfiller.org.nz), dat nog steeds programma's met livemuziek, film in de openlucht en kunstzinnige projecten organiseert op open plekken in het centrum.

Bij het ter perse gaan van deze gids was de wederopbouw van Christchurch in volle gang. Voor het laatste nieuws hierover en over andere zaken die met de aardbeving te maken hebben, zie www.ccc.govt.nz; voor de meest recente informatie over (heropende) toeristische bezienswaardigheden kunt u terecht op www.christchurchnz.com.

van de afdelingen zal gewijd zijn aan Antarctica en **Discovery** wordt een speciaal voor kinderen ontworpen natuurhistorische afdeling.

Achter het museum, in **Hagley Park**, liggen de 30 ha grote **Botanic Gardens** (www.ccc.govt.nz, tuinen dagelijks open 7.00 uur tot zonsondergang, bezoekerscentrum 9.00-17.00 uur), een fraai voorbeeld van de hovenierstraditie van de stad – dit is een van de mooiste botanische tuinen ter wereld. U ziet er Engelse borders, kassen met subtropische en woestijnplanten en perken met in- en uitheemse planten. In 2014 is het miljoenen kostende bezoekerscentrum geopend, met een tentoonstelling over planten en tuinieren, een café en een cadeauwinkel. De botanische tuin ligt in een bocht van de Avon River, die door het 160 ha grote **Hagley Park** slingert. In het park, het grootste van Nieuw-Zeeland, liggen een golfbaan, speelweiden, tennisbanen en een eendenvijver. Hier bevindt zich ook de **Hagley Oval** (www.hagleyoval.co.nz); op dit cricketveld van internationale standaard werd in 2015 de openingswedstrijd van de ICC Cricket World Cup gespeeld.

Een 30 minuten durend tochtje met een punter over de meanderende **Avon River** (www.christchurchattractions.nz/avon-river-punting, dagelijks okt.-mrt. 9.00-16.00, apr.-sep. 10.00-16.00 uur) is een van de leukste dingen om te doen in Christchurch. Het beginpunt is de Antigua Boat Shed op 2 Cambridge Terrace, aan het zuidelijke eind van Rolleston Avenue bij de Gloucester Street Bridge.

De stad verkennen

De straten in het centrum zijn genoemd naar minder bekende Engelse bisdommen – toen de stad in het begin van de jaren vijftig van de 19e eeuw werd ontworpen, waren de bekendste namen al vergeven aan andere plaatsen in de provincie Canterbury. De stadskern, die begrensd wordt door vier brede lanen, beslaat een gebied van 1,6 km². Hier liggen enkele fraaie parken en mooie, met

bomen omzoomde pleinen met namen als Cranmer, Latimer en Victoria. De Avon River stroomt dwars door de stad en de parken. Op een kaart van Canterbury uit 1849 wordt de Avon River aangeduid als de 'Shakespeare' en Christchurch als 'Stratford'. Veel inwoners van Christchurch denken dan ook dat de naam van de rivier verwijst naar de Avon in het Engelse Stratford-upon-Avon, de geboorteplaats van Shakespeare, maar in werkelijkheid is hij genoemd naar een stroompje in Schotland dat langs het huis liep van de Deans, een van de eerste pioniersgezinnen. Hun fraaie woning met tuin, **Riccarton House & Deans Bush** (www.riccartonhouse.co.nz, rondleiding met gids zo. t/m vr. 14.00, za. 10.00, 10.30, 11.00, 11.30, 12.00, 12.30 uur), staat op 16 Kahu Road. Het pand is na de aardbeving geheel gerestaureerd en biedt een uniek inkijkje in het leven van de welgestelden in de Victoriaanse tijd. Een rondleiding voert door de meer dan twintig kamers, die prachtig zijn ingericht met meubilair uit die tijd. Overdag zijn bezoekers welkom op het 1 ha grote terrein rond het herenhuis, waar het laatste restant van het inheemse kahikatea-bos van de Can-

Varen

Bij Antigua Boat Sheds (2 Cambridge Terrace, aan het eind van Rolleston Avenue, tel. 03-3666768, www.boatsheds.co.nz) zijn kano's en roeiboten te huur waarmee u over de Avon door de Botanic Gardens en Hagley Park kunt varen. U kunt zich ook laten punteren in een klassieke Cambridgepunter.

De van glas en staal opgetrokken gevel van de Christchurch Art Gallery.

terbury Plains te zien is. Hier staat ook **Deans Cottage**, een huisje uit de koloniale tijd dat in 1843 gebouwd is door twee Schotse pioniers, de broers William en John Deans. Dit is het oudste pand van de Canterbury Plains; het is toegankelijk voor het publiek.

Christchurch houdt zijn parken en tuinen in ere – niet voor niets kreeg de stad in 1997 de officiële bijnaam 'Garden City of the World'. De tuinen zijn aan het eind van de zomer op hun mooist.

De Port Hills

Buiten het centrum ligt een aantal wijken met fraaie huizen, zoals **Fendalton** en **Merivale** in het noordwesten. De inwoners van Christchurch zijn erg klassenbewust, maar het verloop van de grenzen tussen 'goede' en 'slechte' buurten is dikwijls raadselachtig. Soms hoeft men slechts de straat over te steken om in een buurt te komen waar de huizenprijzen stukken lager liggen.

De **Port Hills** in het zuiden hebben door hun hoge ligging in de winter geen last van de zware smog die soms boven de stad hangt. Vanaf **Summit Road**

1, de weg over de kam van de heuvels, hebt u een spectaculair uitzicht op de stad, de laagvlakte en de Zuidelijke Alpen. Aan de andere kant zijn de haven van Lyttelton en de heuvels van Banks Peninsula te zien.

Door de Port Hills en het schiereiland erachter is een uitgebreid netwerk van wandelpaden aangelegd. De routes variëren van wandelingen van een paar uur tot spannende trektochten met mogelijkheid tot overnachten in hutten (inlichtingen bij de toeristeninformatie).

Het is de moeite waard om een uitstapje te maken naar **Lyttelton** 2, een ingedut havenplaatsje aan de andere kant van de heuvels op 12 km ten zuidoosten van Christchurch. Lyttelton lag vrijwel boven het epicentrum van de aardbeving van februari 2011; de mooie huisjes op de hellingen zijn allemaal zwaar beschadigd. Van hieruit kunt u via een tunnel terugkeren naar de stad of door de heuvels doorrijden naar de aan zee gelegen buitenwijken Ferrymead, Redcliffs en **Sumner** 3. In Sumner, dat eveneens zware schade opliep, hangt de sfeer van een kunstenaarskolonie. In

de weekeinden, wanneer er veel gezinnen met kinderen op het strand neerstrijken, is het er erg druk.

Terug in de richting Christchurch biedt de **Christchurch Gondola** 4 (10 Bridle Path Road, www.christchurchattractions.nz/christchurch_gondola, dagelijks 10.00-17.00, eind dec.-eind jan. tot 19.00 uur) een overweldigend uitzicht van 360 graden. Een tochtje met de gerenoveerde kabelbaan duurt tien minuten. Het beginpunt bevindt zich in Heathcote Valley.

Verder naar het noorden ligt **Ferrymead Heritage Park** 5 (50 Ferrymead Park Drive, www.ferrymead.org.nz, dagelijks open 10.00-16.30 uur), waar u een goede indruk krijgt van een pioniersdorpje, compleet met eenvoudige huisjes, winkels, een kerk en een station. Het wordt beheerd door vrijwilligers; u kunt er op zaterdag en zondag ook een ritje maken met een tram. Bovendien rijdt er op elke zondag in december en januari en de eerste zondag van de maand in de rest van het jaar een stoomtreintje. In het weekend wordt er een levendige markt gehouden.

Harewood

Ten noordwesten van de stad, voorbij de wijken Fendalton en Merivale, liggen Christchurch International Airport en de wijken Harewood, Bishopdale en Burnside. Dit deel van de stad bleef bij de aardbevingen gespaard; u vindt er een aantal bezienswaardigheden, evenals tal van restaurants en hotels.

Op 38 Orchard Road, vlak bij het vliegveld, ligt het interessante **International Antarctic Centre** 6 (www.iceberg.co.nz, dagelijks open 9.00-17.30, eind dec.-eind jan. tot 19.00 uur). Het is niet toevallig dat Christchurch een poolmuseum heeft: de stad was het vertrekpunt van verschillende expedities naar Antarctica (zie blz. 314). De bezoekers worden er blootgesteld aan ijzige pooltemperaturen, kunnen een sneeuwgrut bezoeken en een ritje maken met een snowmobiel (vertrek om de 15 minu-

ten). Het centrum wordt beschouwd als een van de beste Antarctica-musea ter wereld. De nieuwste attractie is de **New Zealand Little Blue Penguin Encounter**, waar de kleinste pinguïns ter wereld te zien zijn. De voedertijden zijn dagelijks om 10.30 en 15.00 uur.

De **Clearwater Golf Course** (Clearwater Avenue, Harewood, tel. 03-3602146, www.clearwaternz.com), een par-72 golfbaan waar bezoekers welkom zijn, ligt eveneens in Harewood. Zowel gevorderde als beginnende golfers kunnen er terecht. Het terrein is bijzonder mooi, met een aantal stroompjes waar zalmen zwemmen en meertjes die door bronwater worden gevoed. Bij mooi weer zijn in de verte de Zuidelijke Alpen te zien.

Hier dichtbij, op 423 McLeans Island Road in Harewood, ligt het **Orana Wildlife Park** 7 (www.oranawildlifepark.co.nz, dagelijks open 10.00-17.00 uur), de grootste dierentuin van Nieuw-Zeeland. U ziet er onder andere neushoorns, jachtluipaarden, giraffes, zebra's en andere exotische dieren, die er 'vrij' rondlopen. Ook is er een kinder-

Uitzicht

Wilt u genieten van een weids uitzicht over Christchurch, de Canterbury Plains, de oceaan en de Zuidelijke Alpen, neem dan de Christchurch Gondola (10 Bridle Path Road, tel. 03-3840310, www.christchurchattractions.nz/christchurch_gondola).

Uitzicht op Christchurch vanaf de Port Hills.

De gebrandschilderde ramen van de Cathedral.

